

Bezpłatny Internet już w styczniu

Dobiegają końca, rozpoczęte w październiku 2007, prace związane z budową sieci światłowodowej dla potrzeb systemu monitoringu wizyjnego oraz publicznego dostępu do sieci Internet. Z budżetu gminy w 2007 r. na ten cel przeznaczono 1 mln zł. W styczniu 2008 mieszkańcy Swarzędza będą mogli po raz pierwszy skorzystać z bezpłatnego dostępu do Internetu – na początek w rejonie Rynku, obiektów sportowych „Unii” i „Wodnego Raju”.

Kable światłowodowe połączyły już obiekty należące do gminy – Pływalnię „Wodny Raj”, Halę sportową „Unii”, Zakład Gospodarki Komunalnej wraz z siedzibą Straży Miejskiej, Ośrodek Kultury, ratusz, komisariat policji, a wkrótce połączą także siedzibę straży pożarnej, Ośrodek Pomocy Społecznej i gminny budynek przy ul. Poznańskiej, gdzie za kilka miesięcy

mieścić się będzie Wydział Komunikacji. Po ułożeniu sieci w ośmiu miejscach zamontowane zostaną kamery monitoringu wizyjnego. Już w styczniu 2008 w strefie wokół ratusza, dworca kolejowego oraz pływalni i obiektów sportowych mieszkańcom zostanie bezpłatnie udostępniony bezprzewodowy dostęp do Internetu.

Światłowodowa sieć umożliwi podjęcie prac nad stworzeniem wspólnej sieci informatycznej jednostek gminy, co przyczyni się do usprawnienia ich funkcjonowania i obniży koszty.

W planach na rok przyszły przewidziane są kolejne inwestycje, które przedstawimy po uchwaleniu budżetu.

Budowa sieci światłowodowej spowodowała w ostatnich miesiącach utrudnienia dla pieszych, gdyż w wielu miejscach kable układane były pod powierzchnią chodników. Za te kłopoty przepraszamy.

AZ, MW

13 stycznia 2008:

XVI Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy

15 listopada br. przy Ośrodku Kultury w Swarzędzu został zarejestrowany swarzędzki Sztab Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. XVI finał odbędzie się 13 stycznia w hali sportowej „Unia”. Cały dochód uzyskany w zbiorce publicznej w dniu XVI Finału przeznaczony zostanie, zgodnie ze statutową działalnością WOSP, dla dzieci ze schorzeniami laryngologicznymi.

Wolontariusze ze szkół i organizacji: czekamy na ankiety z Fundacji WOSP i startujemy !!!

Szef Swarzędzkiego Sztabu
Ewa Małecka

Tworzymy internetowy portal o historii Swarzędza Każdy może się przyłączyć

Trwają prace nad przygotowaniem internetowego portalu poświęconego historii Swarzędza. Pierwszym tematem, który będzie przedstawiony w tym portalu jest swarzędzki wątek w historii Powstania Wielkopolskiego. Materiały, które będą opublikowane w Internecie, gromadzi i opracowuje pan Wojciech Szulc – nauczyciel historii z Gimnazjum w Zalasewie, autor cieszącej się dużą popularnością wśród młodzieży strony internetowej tego gimnazjum.

Każdy z nas może przyłączyć się i zamieścić w portalu informacje na temat udziału naszych przodków, w powstańczych wydarzeniach. Osoby, które dysponują dostępem do Internetu zachęcamy do przysyłania w formie elektronicznej wszelkich tekstów, zdjęć i dokumentów na adres: prof4@op.pl natomiast każdego, kto nie ma takiej możliwości, a dysponuje zdjęciami lub dokumentami związanymi z Powstaniem zapraszamy do Urzędu Miasta i Gminy (pok. 115 na parterze ratusza), gdzie można będzie skopiować przyniesione dokumenty i pamiętki.

Dla najbardziej aktywnych osób, w tym młodzieży i nauczycieli, które włączą się do tworzenia portalu, pani poseł Bożena Szydłowska ufundowała nagrodę – wycieczkę do Warszawy (przejazd, zwiedzanie Sejmu oraz któregoś ze stołecznych muzeów, obiad w restauracji sejmowej).

Drugim, rozpoczętym niedawno przedsięwzięciem internetowym jest portal na temat historii swarzędzkiego meblarstwa. Zawierać on będzie takie działy jak historia mebli, współczesne wzornictwo meblowe, rodzaje mebli, narzędzia, maszyny stolarskie od historii do współczesności, materiały do produkcji mebli i historia swarzędzkiej tradycji meblarskich

Portal ten będzie w pełni udostępniony w święto Patrona Gminy i stolarzy Sw. Józefa. Zachęcamy Państwa do współtworzenia portalu, prosimy o przysyłanie historycznych zdjęć, dokumentów i informacji o zgromadzonych zbiorach – na adres promocja@swarzedz.pl, tel. 061-65 12 407.

KS

„Hollywood” i budynek pogotowia własnością gminy

18 grudnia w Urzędzie Miasta i Gminy w Swarzędzu podpisana została notarialna umowa przedwstępna, na mocy której Gmina Swarzędz przejęła od Spółdzielni Mieszkaniowej w Swarzędzu część nieruchomości na os. Kościuszkowców 13 (piętro budynku, m.in. dawne Kino „Hollywood”). Obiekt, wyceniony na ponad 1,24 mln złotych, przejęty został za zadłużenie Spółdzielni wobec Gminy powstałe z tytułu zaległości podatkowych i w opłatach za wieczyste użytkowanie gruntów. Zgodnie z wolą Rady Miejskiej nieru-

dokończenie na str. 2

Wymiana dowodów osobistych trwa od 6 lat tj. od dnia 1.01.2001 r. W tym czasie w Referacie Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta i Gminy w Swarzędzu wydano ponad 35 tysięcy nowych dowodów. Z wymiany ustawowej (zastąpienie starego „książeczkowego” dowodu nowym) skorzystało 18 tysięcy osób. Pozostałe dowody to wymiany z powodu zmiany adresu, zmiany nazwiska, utraty dokumentu i dowody wydane osobom, które ukończyły 18 lat oraz osobom niepełnoletnim (dzieciom).

Zgodnie z ustawą z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych proces wymiany dowodów kończy się 31 grudnia 2007 r.

W przyjętej przez Sejm w dniu 7 września br. ustawie, wydłużono **okres posługiwania się** starymi, książeczkowymi dowodami osobistymi do dnia 31 marca 2008 roku.

Wymieniamy dowody osobiste żeby uniknąć kłopotów

Wnioski o nowy dowód osobisty należy składać do 31 grudnia 2007 roku.

Natomiast do 31 marca 2008 r. w myśl nowej ustawy można posługiwać się „książeczkowymi” dowodami, w celu poświadczenia tożsamości i obywatelstwa polskiego. Nie jest to tożsame z przesunięciem terminu wymiany dowodów. Chodzi o to, aby osoby, które złożyły dokumenty właśnie do końca grudnia, z uwagi na przedłużony okres oczekiwania na wyprodukowanie nowego dowodu osobistego, nie były po 1 stycznia 2008 r. pozbawione możliwości załatwienia różnych spraw wymagających potwierdzenia tożsamości.

Do obecnej chwili 1500 mieszkańców naszego miasta i naszej gminy, pomimo wydłużonych godzin pracy Referatu Spraw Obywatelskich, nie złożyło wniosków o wymianę.

Osoby te, jeżeli złożyły wniosek po nowym roku, muszą się liczyć z tym, że mogą otrzymać dowód dopiero po 30 marca i pozostaną bez ważnego dokumentu stwierdzającego tożsamość. W związku z tym, nie będą mogły załatwić swoich spraw w urzędach i instytucjach, gdzie wymagane jest przedłożenie ważnego dokumentu potwierdzającego tożsamość.

D.A.

Z monitoringiem bezpieczniej w swarzędzkich szkołach

W ramach rządowego programu „Monitoring wizyjny w szkołach i placówkach oświaty” rozszerzono bądź zmodernizowano system monitoringu w 7 swarzędzkich szkołach. Wykonane w nich prace kosztowały łącznie ponad 90 tys. złotych.

Udało się to przeprowadzić m.in. dzięki specjalnej sesji Rady Miejskiej w dniu 7 grudnia, podczas której radni wprowadzili do budżetu dotację otrzymaną od Wojewody Wielkopolskiego.

Cele rządowego programu monitoringu w szkołach to m.in. poprawa bezpieczeństwa osób przybywających na terenie szkół i placówek oraz na terenie do nich przyległym, ograniczenie liczby czynów karalnych w szkołach i placówkach i w ich bezpośrednim otoczeniu oraz ograniczenie dostępu do szkół i placówek osób nieuprawnionych.

BZ.

Pomóżmy poszkodowanym podczas pożaru w Uzarzewie

Każdy, kto chciałby pomóc osobom poszkodowanych podczas tragicznego pożaru, który zdarzył się 19 grudnia w Uzarzewie, może to zrobić dokonując wpłaty na konto:

53 1090 1450 0000 0001 0824 1892

Stowarzyszenie Na Rzecz Aktywizacji Społeczności Lokalnej w Swarzędzu ul. Piaski 4, 62-020 Swarzędz

Zmiana cen biletów specjalnych i nocnych

Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dniem 01.01.2008 roku zmieniają się ceny biletów specjalnych oraz nocnych swarzędzkiej komunikacji autobusowej. Przypominamy nowe ceny:

- a) bilet specjalny normalny, nabywany u kierowcy - 5,00 zł
- b) bilet specjalny normalny, nabywany u kierowcy - 3,00 zł
- c) bilet nocny normalny - 6,00 zł
- d) bilet nocny ulgowy - 3,00 zł

Zapraszamy swarzędzkie firmy do zaistnienia w folderze o Swarzędzu

Szanowni Państwo,

Urząd Miasta i Gminy w Swarzędzu we współpracy z Wydawnictwem Forum z Poznania przystąpił do przygotowania i wydania folderu informacyjnego na temat Gminy Swarzędz. Wydawnictwo to służyć ma prezentacji zasobów gospodarczych, turystycznych, kulturalnych i społecznych Gminy. Zachęcamy więc Państwa do zaprezentowania swojej firmy na stronach reklamowych folderu.

Folder w wersji dwujęzycznej, polskiej i angielskiej, będzie wykorzystany w działaniach promocyjnych Gminy, szczególnie podczas wydarzeń kulturalnych, artystycznych i sportowych, imprez targowych, konferencji.

Długoletnie doświadczenie, dobrze postrzegana marka oraz pozycja Wydawnictwa Forum w rankingach polskich wydawnictw są gwarancją jakości i profesjonalnego wykonania folderu. Zachęcam do aktywnego uczestnictwa w tym ważnym dla Gminy przedsięwzięciu.

Z poważaniem

Marek Baumgart
Burmistrz Osoba Pełniąca Funkcję Organu Gminy

Właściciele firm lub osoby odpowiedzialne za promocję prosimy o kontakt z Katarzyną Stróżyńską – dyr. Biura Komunikacji Społecznej, Kultury i Sportu UMIG, która prowadzi ten projekt i udzieli wszelkich informacji na ten temat.: strozynska.katarzyna@umig.swarzedz.pl, tel. kom. 512 074 355.

Fot. M. Wolfiński

„Hollywood” i budynek pogotowia własnością gminy

dokończenie ze str. 1

chomość na os. Kościuszkowców przeznaczona zostanie na cele społeczno-kulturalne. Transakcja ta radykalnie redukuje zadłużenie Spółdzielni wobec budżetu gminy. Tego samego dnia swarzędzki samorząd stał się również właścicielem nieruchomości na os. Dąbrowszczaków 8/12,

gdzie znajduje się Stacja Pogotowia Ratunkowego. Nieruchomość ta kupiona została od Spółdzielni Mieszkaniowej po to, aby mieszkańcy naszej gminy nadal mogli korzystać z opieki medycznej świadczonej przez Pogotowie. Wartość tej nieruchomości została ustalona na kwotę 680 tys. zł

Strażacy z Kobylnicy w Krajowym Systemie

19 grudnia 2007 Komendant Miejski Państwowej Straży w Poznaniu st. kpt. Tomasz Antuszewski zawarł z Urzędem Miasta i Gminy w Swarzędzu reprezentowanym przez Burmistrza Osobę Pełniącą Funkcję Organu Gminy Marka Baumgarta oraz Ochotniczą Strażą Pożarną w Kobylnicy reprezentowaną przez Prezesa Teofila Ćwiklińskiego, porozumienie dotyczące włączenia OSP Kobylnica do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego.

Porozumienie określa prawa i obowiązki stron, związane z włączeniem kobylnickiej jednostki do KSRG. Na podstawie podpisanego porozumienia, oraz w związku ze spełnieniem przez Jednostkę wszystkich warunków określonych w Rozporządzeniu MSWiA z dnia 14.08.1998 w sprawie zakresu, szczegółowych warunków i trybu włączania jednostek ochrony przeciwpożarowej do KSRG Wielkopolski Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej wystąpi z wnioskiem do Komendanta Głównego PSP o włączenie OSP Kobylnica do KSRG.

Na zdjęciu od lewej:

Dowódca JRG3 w Poznaniu asp. sztab Waclaw Zajaczkowski, prezes OSP w Kobylnicy Teofil Ćwikliński, komendant Miejski PSP w Poznaniu st. kpt. Tomasz Antuszewski, Marek Baumgart, naczelnik OSP Kobylnica Artur Siemaszko, komendant gminny ochrony p.poż w Swarzędzu Sławomir Kaźmierczak, naczelnik wydziału operacyjnego KM PSP w Poznaniu asp. Jacek Orlikowski.

Włączenie OSP z Kobylnicy do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego, poza oczywistym podniesieniem prestiżu tej jednostki, oznacza też coroczne kilkutyсяczne dotacje finansowe, możliwość zakupu nowego wozu strażackiego za 1/3 ceny, możliwość pozyskiwania dotacji z organizacji wspierających KSRG (wiele z nich ma zapis ogranicza-

jący pomoc tylko dla jednostek z KSRG), to także wsparcie ze strony Państwowej Straży Pożarnej w szkoleniach i organizacji operacyjnej OSP, to również możliwość pozyskiwania bezpłatnie sprzętu od PSP. W rezultacie uczestnictwo w KSRG przyczyni się do jeszcze sprawniejszego działania strażaków z Kobylnicy.

MW

Autobus 55 – formalności na finiszu

Zgodnie z wcześniejszą zapowiedzią na początku grudnia zostało podpisane porozumienie między Prezydentem Miasta Poznania i Burmistrzem Swarzędza dotyczące przedłużenia linii autobusu 55 do pętli w Zalasewie. Po, wymaganym przez prawo, opublikowaniu tego dokumentu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 grudnia porozumienie wejdzie w życie. **Od początku stycznia autobus zacznie kursować na przygotowanej już trasie.**

Autobusy linii 55, zamiast kończyć trasę na obecnej pętli autobusowej przy ul. Żywicznej w Poznaniu, graniczącej ze swarzędzką Nową Wsią, będą dojeżdżać do Zalasewa na ul. Planetarną w rejon Gimnazjum.

By to mogło nastąpić Swarzędz musiał zrealizować szereg niezbędnych prac budowlanych umożliwiających technicznie to przedsięwzięcie. Najważniejszymi z nich było skorygowanie łuku drogi na skrzyżowaniu ul. H. Szumana i J. Przybylskiego, wybudowanie dwóch par zatok przystankowych i miejsc pod wiaty przystankowe (przy ul. H. Szumana na wysokości ul. T. Kaczorowskiego i na ul. Granicznej przy skrzyżowaniu z ul. Kupiecką) oraz wykonanie pętli autobusowej na ul. Planetarnej przy Gimnazjum. Prace te zostały ukończone 16 października 2007 roku.

19 października 2007 Rada Miejska Swarzędza na Wspólnym Posiedzeniu upoważniła Burmistrza do wydatkowania środków finansowych na opłacenie kursu poznańskiej linii 55 na wydłużonym odcinku. W skali roku wynosi to 575 856 złotych, co znaczy, że miesięcznie należy wydatkować na cel ponad 48 tysięcy złotych.

Tak więc Swarzędz od końca października gotowy jest na przyjęcie poznańskiego autobusu, a przeciągające się kwestie prawne i organizacyjne po stronie Poznania nareszcie dobiegają już końca.

R.N.

Bożena Szydłowska – Poseł na Sejm Rzeczypospolitej wkrótce otworzy biuro poselskie w Swarzędzu przy ul. Warszawskiej. Pani Szydłowska w Parlamencie pracuje w Komisjach: Finansów, Sprawiedliwości i Praw Człowieka; jest wiceprzewodniczącą Parlamentarnej Grupy Kobiet i Forum Wielkopolskich Parlamentarzystów. Tak jak zapowiadała nie traci kontaktu ze Swarzędzem i w nadal deklaruje wszelką możliwą pomoc i reprezentowanie interesów Gminy Swarzędz w Stolicy.

K.S.

Na zdjęciu: w Sejmie z Markiem Baumgartem - pełniącym obowiązki burmistrza do czasu wyboru nowego.

Tylko jeden rachunek UMiG

Urząd Miasta i Gminy w Swarzędzu informuje, że z dniem 1 stycznia 2008 roku będzie obowiązywał tylko jeden rachunek podstawowy, na który należy wpłacać należności:

Bank Zachodni WBK S.A. 1 Od-

dział w Swarzędzu

14 1090 1450 0000 0000 4500 0049

Za wpłaty dokonywane po dniu 31.12.2007r. na inny rachunek niż wyżej podany, Gmina Swarzędz nie będzie ponosiła odpowiedzialności.

Gmina Swarzędz przyjazna sektorowi non-profit

Organizacje pozarządowe mogą i odgrywają niebywale ważną rolę w społeczności lokalnej. Władze gminne wychodzą z założenia, że ich wpływ na kształt lokalnego środowiska może być jeszcze większy.

Jak co roku Radni Miasta i Gminy Swarzędz zobligowani są do przyjęcia rocznego programu współpracy z organizacjami pozarządowymi z terenu gminy Swarzędz. Obowiązek ten nakłada na samorząd ustawa o pożytku publicznym i wolontariacie. W gminie Swarzędz współpraca z sektorem non-profit nie jest jednak rezultatem sztywnych przepisów prawa, ale dogłębnego przekonania, że wpływ organizacji pozarządowych na funkcjonowanie małej, lokalnej społeczności, jest bardzo silny, choć czasem niedostrzegany. Projekt rocznego programu współpracy na rok 2008, wypracowany w ramach konsultacji z organizacjami pozarządowymi, zakłada m.in.:

1. Zapewnienie efektywnego wykonywania zadań publicznych Miasta i Gminy Swarzędz wynikających z przepisów prawa poprzez włączenie w ich realizację organizacji pozarządowych.
2. Umacnianie w świadomości społecznej poczucia odpowiedzialności za siebie, swoje otoczenie, wspólnotę lokalną oraz jej tradycje.
3. Tworzenie warunków do zwiększenia aktywności społecznej.
4. Budowanie społeczeństwa obywatelskiego, poprzez aktywizację społeczności lokalnej.
5. Prowadzenie nowatorskich i bardziej efektywnych działań na rzecz mieszkańców.
6. Zwiększenie udziału mieszkańców w rozwiązywaniu lokalnych problemów.

Pomoc w formie finansowej....

Zgodnie z w/w ustawą samorząd terytorialny może wspierać działalność organizacji pozarządowych w formie finansowej i pozafinansowej. Forma finansowa to oczywiście przekazywanie dotacji na realizację zadań publicznych i to ona jest przez organizacje pozarządowe najwyżej ceniona oraz pożądana. W roku 2008 wśród zadań priorytetowych, które będą wspierane w ramach budżetu gminnego, a zleczanych do przeprowadzenia organizacjom pozarządowym, uwzględniono: działania na rzecz dzieci i młodzieży, osób niepełnosprawnych, rozwoju kultury fizycznej, sportu i turystyki oraz ekologii. W przyszłym roku władze gminne będą także przychylnie patrzeć na działalność organizacji non-profit w zakresie propagowania działalności charyta-

tywnej, pielęgnowania tradycji narodowych, integracji europejskiej, upowszechniania nauki, kultury, oświaty i wychowania. Ważnymi obszarami, wspieranymi przez swarzędzki samorząd terytorialny będą także działania podejmowane na rzecz wzmocnienia porządku i bezpieczeństwa publicznego, pomocy społecznej, rozwoju gospodarczego. Konkurs ofert przeprowadzony zostanie na początku roku 2008. Już dzisiaj wiadomo, że kwota przeznaczona na wsparcie zadań publicznych realizowanych przez III sektor, będzie wyższa niż suma rozdysponowana na ten cel w roku 2007, a ta wyniosła 700 tys. zł. W roku 2008 na dotacje celowe dla podmiotów nie zaliczanych do

w pozyskiwaniu funduszy, powstało Centrum Informacyjno-Doradcze, działające przy Urzędzie Miasta i Gminy w Swarzędzu. Pracownicy UMiG służą swoją wiedzą wszystkim organizacjom, udzielają porad i konsultacji w zakresie działalności III sektora. Od lipca 2007r. Centrum Informacyjno-Doradcze współpracuje z Regionalnym Ośrodkiem EFS w Poznaniu oraz z Fundacją Edukacja dla Demokracji. W ramach tej współpracy organizowane są szkolenia i zajęcia warsztatowe dla przedstawicieli III sektora. W II półroczu 2007r. odbyły się już warsztaty z następującej tematyki: ABC budowania projektu, fundraising, aplikowanie o fundusze w ramach programu RITA. Udział w zajęciach jest bezpłatny dla swarzędzkich organizacji. Cykl szkoleniowy, który spotkał się z pozytywnym odbiorem, będzie kontynuowany również w przyszłym roku.

Nowy rok to nowe wyzwania dla III sektora i samorządu gminnego. W gminnych planach na 2008r. znalazły się takie przedsięwzięcia, jak: zorganizowanie Lokalnych Targów Organizacji Pozarząd-

Podczas jednego ze szkoleń.

sektora finansów publicznych gmina Swarzędz przeznaczy z budżetu 882.000 zł.

Na pewno suma ta nie zaspokoi wszystkich potrzeb swarzędzkich organizacji. Jednak intencją władz gminnych jest aktywizowanie przedstawicieli III sektora do podejmowania prób aplikowania o fundusze nie tylko gminne.

... i pozafinansowej

Możliwości, jak się okazuje, jest sporo. Nie wszystkie organizacje wiedzą o nich, i właśnie dlatego, aby pomóc im

wych oraz uruchomienie strony internetowej poświęconej współpracy z organizacjami pozarządowymi z terenu miasta i gminy Swarzędz.

Wszystkie organizacje pozarządowe lub osoby, które przymierzają się do ich założenia, zapraszamy do Urzędu Miasta i Gminy w Swarzędzu (pok.nr 115) w godzinach pracy urzędu lub do umawiania się na konsultacje (nr tel.0-61/65-12-407).

Beata Bartczak

Świąteczny czas w Ośrodku Pomocy Społecznej: Pamiętaliśmy o wszystkich potrzebujących

Jak co roku okres Świąt Bożego Narodzenia, to w Ośrodku Pomocy Społecznej czas bardzo wyťažonej pracy dla wszystkich jego pracowników. Okres wzmożonej pracy w tym roku rozpoczął się już na początku grudnia Świąteczną Zbiórką Żywności organizowaną wspólnie z Bankiem Żywności. W tym roku mieszkańcy naszej gminy podczas zbiórki złożyli w darze na rzecz najbardziej potrzebujących 870 kg żywności. Jak zwykle niezastąpieni przy zbiórce żywności okazali się wolontariusze, którzy nas wspierali podczas całej akcji. Tradycją stało się już, że do Ośrodka Pomocy Społecznej zawitał „Konwój Muszkieterów”, który przywiózł dla naszych podopiecznych dwie palety artykułów spożywczych. Z przekazanych artykułów nasi pracownicy przygotowali paczki dla rodzin potrzebujących wsparcia.

Czas oczekiwania na Święta Bożego Narodzenia umiliło naszym podopiecznym wspólne kolędowanie. Podczas tych wigilijnych spotkań na twarzach naszych podopiecznych dostrzec można było wzruszenie. Każdy uczestnik „Wigilijnego Kolędowania”, bo pod takim właśnie tytułem odbywały się przedstawienia, nie szczędził gardła, śpiewając kolędy wspólnie z artystami Teatru Muzycznego w Poznaniu. W „Wigilijnym

Kolędowaniu” wzięło udział ok. 800 podopiecznych Ośrodka Pomocy Społecznej a także 400 dzieci ze szkół podstawowych i gimnazjalnych z terenu naszej gminy.

Ośrodek Pomocy Społecznej, jak co roku, pamiętał również o dzieciach. Dzieci otrzymały paczki z pysznymi słodyczami. Dzięki Zakładom Volkswagena dzieci ze świetlic w Swarzędzu, Karłowicach, Wierzonce, Gruszczynie i Uzarzewie, które działają w ramach naszej Sekcji Profilaktyki i Terapii, otrzymały dodatkowo drobne słodkie upominki. W świetlicach odbywały się uroczyste Wigilie z tradycyjnymi potrawami i dzieleniem się opłatkiem.

Jak co roku dla osób samotnych 23 grudnia w „Eurohotelu” urządziliśmy uroczystą Wigilię, uświetniając ją występem zespołu muzycznego „Ichtis”, który działa przy parafii Jezusa Jedynego Zbawiciela. Natomiast 24 grudnia osobom samotnym, niewychodzącym z domu - podopiecznym Sekcji Usług Opiekuńczych dostarczyliśmy, przygotowane przez restaurację „Między Nami”, tradycyjne dania wigilijne.

Lidia Chałasiak
Ośrodek Pomocy Społecznej

Kampania „Zachowaj Trzeźwy Umysł” 2007 uroczyście podsumowana

Zakończyła się szósta edycja ogólnopolskiej kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł” pod patronatem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu. Uroczyste podsumowanie kampanii odbyło się 14 grudnia w Ośrodku Kultury w Swarzędzu.

Kampania „Zachowaj Trzeźwy Umysł” to realizowana od 2001 roku ogólnopolska akcja obejmująca problem profilaktyki uzależnień. Jednym z jej najważniejszych celów jest promowanie konstruktywnych postaw, zdrowego stylu życia oraz atrakcyjnych dla dzieci i młodzieży zachowań prospołecznych jako alternatywy wobec wielu patologii, szczególnie picia alkoholu, zażywania narkotyków oraz stosowania przemocy.

Na początku kwietnia szkoły podstawowe i gimnazjalne z terenu gminy Swarzędz otrzymały materiały i pomoce edukacyjne potrzebne do realizacji kampanii. Szkoły wniosły do kampanii wiele ciekawych inicjatyw. W realizację kampanii aktywnie zaangażowało się w tym roku Stowarzyszenie „Bezpieczna Gmina”. Najciekawsze działania przeprowadzone przez szkoły w ramach kampanii zostały nagrodzone przez komisję konkursową.

Pierwsze miejsce zajęło Gimnazjum nr 2, drugie miejsce zajęła Szkoła Podstawowa z Kobylnicy. Dwa trzecie miejsca zajęły Gimnazjum w Zalasewie oraz Szkoła Podstawowa nr 1. Nagrody dla indywidualnych uczestników przyznało również Stowarzyszenie Dziennikarzy i Radiowców. Z terenu naszej gminy nagrodzeni zostali Anna Czerwińska ze Świetlicy Terapeutycznej w Gruszczynie, Agnieszka Agaciak z Gimnazjum nr 2, klasa 2a z Gimnazjum nr 2, klasa 5e z SP 4, Paulina

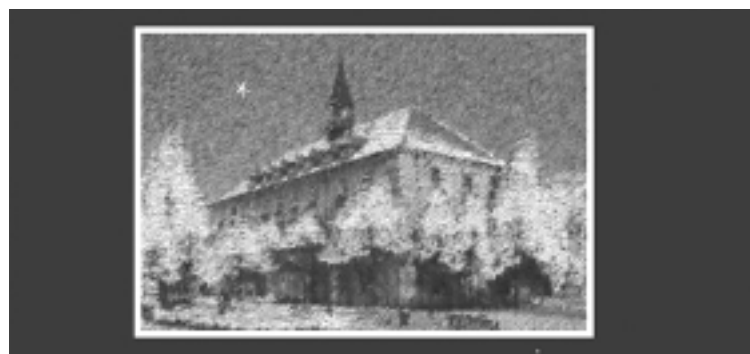
Cekała z Kobylnicy, Emilia Woźniak z Gimnazjum z Zalasewa, Michał Gajewski z SP w Kobylnicy, Karolina Łowczak z Gimnazjum nr 2 oraz Zuzanna Warczyńska ze Swarzędza. Nagrodzonym nagrody wręczał i gratulował Burmistrz Miasta i Gminy Swarzędz Marek Baumgart.

Wszystkim nagrodzonym gratulujemy i zapraszamy do kolejnej już siódmej edycji kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł”.

Lidia Chałasiak
Ośrodek Pomocy Społecznej

Na zdjęciu: Podczas uroczystego podsumowania kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł”, które odbyło się 14 grudnia w Ośrodku Kultury w Swarzędzu.

*Życzę Państwu, by Nowy Rok
przyniósł wiele szczęścia i pomyślności
i aby spełniły się wszystkie
marzenia i plany*

Bożena Szydłowska
Bożena Szydłowska

Posel na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Ze strażnikami uczniowie bezpieczniejsi

Gmina Swarzędz wprowadziła Program Strażnika Szkolnego. Celem jest poprawa bezpieczeństwa uczniów swarzędzkich szkół, eliminowanie zjawisk patologicznych, prowadzenie działań profilaktycznych eliminujących zachowania agresywne i społecznie niepożądane wśród dzieci i młodzieży oraz nawiązywanie bezpośredniej współpracy w relacjach: dom – szkoła – straż szkolna – policja – sąd. Program wzorowany jest na rozwiązaniach sprawdzonych już przez inne samorządy – m.in. Poznania, Krakowa i Szczecina

W październiku odbył się nabór funkcjonariuszy do Straży Miejskiej, którzy pełnią rolę strażników szkolnych. Przyjęte zostały trzy osoby. Dwie z nich mają za sobą pracę w charakterze strażnika szkolnego w Poznaniu, trzecia odbywa szkolenia. Dotychczas strażnicy odwiedzili wszystkie szkoły podstawowe i gimnazja na terenie Swarzędza oraz gimnazjum w Zalasewie. Rozpoczęły się też regularne patrole w pobliżu szkół, a ich plonem są pierwsze wnioski dotyczące porządku, oznakowań przejść dla pieszych, stanu boisk i placów zabaw. Strażnicy szczególną uwagę zwracają na miejsca, gdzie gromadzą się uczniowie po lekcjach i gdzie istnieje ryzyko zagrożenia bezpieczeństwa uczniów.

Jak informuje zastępca burmistrza Tomasz Zwoliński - pierwsze opinie dyrektorów szkół, nauczycieli i rodziców na temat pracy strażników są bardzo pozytywne. W planach władz gminy Swarzędz jest objęcie w 2008 roku Programem Strażnika Szkolnego także szkół na terenach wiejskich.

M.W.

Fot. M. Woliński

Od prawej: strażnicy szkolni Michał Krajewski i Arkadiusz Pawlak

Konferencja na temat kształcenia lotników

Fot. (2x) M. Kaczmarczyk

Pierwszy z lewej - Wojciech Cwojdzński - autor zdjęć, uczeń klasy lotniczej XIV LO w Poznaniu, trenujący na lotnisku w Kobylnicy.

Aeroklub Poznański z siedzibą w Kobylnicy w 2005 roku wyszedł z inicjatywą wprowadzenia klas lotniczych w liceach, finansowanych z budżetów lokalnych, miejskich, Ministerstwa Oświaty i Ministerstwa Obrony Narodowej. Obecnie funkcjonują już trzy klasy w XIV Liceum Ogólnokształcącym w Poznaniu oraz jedna w Zespole Szkół nr 1 w Swarzędzu.

5 grudnia w Poznaniu odbyła się konferencja poświęconą "Lotniczemu Profilowi Kształcenia". Celem tego spotkania była wymiana opinii na temat przyszłości edukacji lotniczej w Polsce. W konferencji, której patronowały m.in. władze Swarzędza,

wzięli udział m.in. przedstawiciele władz poznańskich uczelni wyższych, miasta Poznania (wiceprezydent Maciej Frankiewicz), kuratorium oświaty, Aeroklubu Poznańskiego, dowództwa polskich sił powietrznych.

Swarzędz reprezentowany był m.in. przez zastępcę burmistrza Tomasza Zwolińskiego i dyrektora ZS nr 1 Przemysława Jankiewicza.

Podczas konferencji zaprezentowane zostały dotychczasowe dokonania Aeroklubu Poznańskiego w dziedzinie szkolenia lotniczego młodzieży. Podkreślano, że na rynku pracy istnieje wielkie, stale rosnące, zapotrzebowanie na pilotów, me-

chaników i pracowników obsługi lotnisk. Fachowcy w tej branży są poszukiwani zarówno w Polsce jak i za granicą. Tak więc, zapoczątkowany przez Aeroklub, rozwój edukacji lotniczej w stolicy Wielkopolski, to pomysł znakomity, wymagający jednak większego niż dotychczas wsparcia.

Po konferencji odbył się wernisaż wystawy fotografii Wojciecha Cwojdzńskiego, przedstawiających zdjęcia z kobylnickiego lotniska.

Wszyscy uczestnicy konferencji otrzymali w upominku od Swarzędza kalendarze i materiały promujące turystykę.

MW.

Burmistrz Tomasz Zwoliński z prezydentem Poznania Maciejem Frankiewiczem i przedstawicielami Aeroklubu Poznańskiego.

Wieczór z Puszkinem w Gimnazjum nr 2

23 listopada br. w Gimnazjum nr 2 im. Królowej Jadwigi w Swarzędzu uczniowie, nauczyciele i zaproszeni goście spotkali się na wieczorze literacko-filmowym poświęconym twórczości Aleksandra Puszkina. W tym roku przypada 170 rocznica śmierci poety, dlatego też chcieliśmy zaprezentować i przypomnieć jego wspaniałe dzieła literackie. Impreza ta była częścią projektu kulturalnego „Kultura rosyjska w Poznaniu. Jesień – 2007”. W tym roku Gimnazjum nr 2 w Swarzędzu należy do grupy organizatorów tego projektu wraz z Instytutem im. A. Mickiewicza i Międzynarodowymi Targami Poznańskimi. W ramach projektu odbyły się koncerty, w których wzięli udział między innymi: artyści Teatru Wielkiego w Poznaniu, Chór Aleksandrowa, laureaci konkursu im. H. Wieniawskiego, konkursu A. Skriabina, Narodowi Artyści Rosji.

Organizatorzy wieczoru literacko-filmowego przyjęli w murach Gimnazjum nr 2 wielu znamienitych gości: Władimira Kuzniecowa – Konsula Konsulatu Generalnego Rosji w Poznaniu, Siergieja Siemionowa – wicekonsula, Macieja Frankiewicza – wiceprezidenta miasta Poznania, przedstawicieli Urzędu Miasta i Gminy w Swarzędzu, Mirosławę Krajkowską-Macuk – konsultanta do spraw nauczania języków obcych w ODN, Józefa Banczewicza – prezesa związku Sybiraków w Poznaniu, Edwarda Pawlaka – autora wielu książek, publicystę i krytyka filmowego oraz dyrektorów i nauczycieli poznańskich i swarzędzkich szkół, rodziców i uczniów.

Wieczór zorganizowała i prowadziła nauczycielka języka rosyjskiego w Gimnazjum nr 2 - p. Halina Zalewska. Spotkanie rozpoczęła pokaz taneczny. Romantyczny walc przeniósł widzów w czasy dawnej Rosji. Następnie wicekonsul - S. Siemionow barwnie przedstawił biografię Puszkina. Goście obejrzały też prezentację filmów rosyjskich opartych na motywach twórczości Puszkina,

o których opowiedział p. E. Pawlak. Najbardziej podobała się wszystkim ekranizacja poematu „Ruslan i Ludmiła” oraz fragmenty ekranizacji najbardziej znanych rosyjskich bajek. Przepiękne wiersze o miłości A. Puszkina w języku rosyjskim przeczytali nie tylko gospodarze, ale i zaproszeni goście. Wszystkich poruszyła recytacja fragmentu poematu „Eugeniusz Oniegin” – listu Tiatiany do Oniegina, w wykonaniu Julity Szumińskiej, laureatki konkursu „Świat poezją malowany”. W nostalgiczną atmosferę rosyjskiej muzyki wprowadziła nas Zuzanna Łuczak, śpiewając przepiękny romans „W ostatniej chwili chcę powiedzieć”. Zaczarowany świat baśni Puszkina przybliżyli widzom uczniowie klas trzecich. W doskonale dobranych, oryginalnych strojach odegrali scenki z baśni o czarze Sałtanie, o śpiącej królewnie, i o złotej rybce. Widzów zachwyciła nie tylko wspaniała gra aktorska młodych ludzi, ale i ich zdolności językowe. Przedstawienie zostało bowiem odegrane w języku rosyjskim. W kolejnej części wieczoru p. Krzysztof Biały wykonał pieśń Bułata Okudźawy „A przecież mi żal”, a zebrani goście dołączyli się do śpiewu solisty.

Podczas uroczystości dyrektor - pani Agata Kubacka wręczyła konsulowi na pamiątkę spotkania portret A. Puszkina, który został narysowany przez uczennice naszego gimnazjum: N. Wańkowską (laureatkę konkursu „Perły rosyjskiego kina”) i P. Książkiewicz. Miłym podsumowaniem całości był poczęstunek, który składał się z typowych rosyjskich dań.

Dzięki poezji Aleksandra Puszkina zapomniałmy na chwilę o kłopotach dnia codziennego, przenieśliśmy się w świat miłości, romansów, muzyki i baśni. Miejmy nadzieję, że tak zorganizowane wieczory poetycko-filmowe wpiszą się na trwałe w kalendarz imprez kulturalnych Swarzędza.

Uczniowie i nauczyciele
Gimnazjum nr 2

Swarzędzkie dzieci dzieciom z Afryki

Zakończyła się swarzędzka akcja pomocy dzieciom jednego z najbiedniejszych krajów Afryki Wschodniej - Tanzanii. Akcję tę zorganizowało Towarzystwo Przyjaciół Dzieci w Swarzędzu, a wzięły w niej udział wszystkie swarzędzkie szkoły podstawowe, gimnazja, LO nr 2, Przedszkole nr 1 i SP w Kobylnicy. Dzięki pomocy dyrektorów i zaangażowaniu wrażliwych na niedolę dzieci nauczycieli udało się zebrać 250 kg darów – artykułów szkolnych i drobnych zabawek. Wszystkie dary polecą drogą lotniczą do Kowak, miejscowości w Tanzanii, w której przebywa z misją edukacyjną swarzędzka nauczycielka. Dzięki sponsorom może już nawet przed Bożym Narodzeniem część darów swarzędzkich dzieci i młodzieży sprawi radość ich tanzańskim koleżankom i kolegom.

W imieniu Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Swarzędzu serdecznie dziękuję wszystkim uczniom i ich rodzicom, którzy zechcieli wziąć udział w akcji, jak również dyrektorom, nauczycielom, sponsorom i członkom TPD w Swarzędzu.

8 grudnia 2007 roku wolontariusze z Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Swarzędzu zorganizowali w swarzędzkich supermarketach zbiórke słodyczy dla swoich kolegów z rodzin ubogich i dysfunkcyjnych. Wszystkie zebrane słodycze zostaną przekazane pedagogom swarzędzkich szkół w celu ofiarowania ich potrzebującym w ramach świątecznego podarunku.

W imieniu wolontariuszy ze SP nr 1, Gimnazjum nr 3 i LO nr 2 w Swarzędzu dziękuję wszystkim darczyńcom za ich hojność, a kierownictwu sklepów „Piotr i Paweł”, obu swarzędzkich „Biedronek” i „Albert” na ulicy Cieszkowskiego za życzliwość.

Monika Będziecha-Tischer
TPD

Fot. M. Kaczmarczyk

Milion volkswagenów z Antoninka

Już milion aut wyprodukowała firma Volkswagen Poznań Sp. z o.o. Trwało to 14 lat, ale na kolejny milion przyjdzie pora już za lat kilka. Z tam produkcyjnych fabryki, która mieści się w Antoninku i Swarzędzu, w tym roku zjedzie prawie 170 tys. samochodów.

Tym milionowym autem, jest biały VW Caddy Maxi, pokazany 11 grudnia podczas okolicznościowej uroczystości. Przekazany zostanie do gromadzonej przez producenta kolekcji szczególnie ważnych aut.

Volkswagen Poznań Sp. z o.o. zatrudnia ponad 6,5 tys. osób, w tym wielu mieszkańców Swarzędza. Podczas „milionowej” uroczystości samorząd naszej gminy reprezentowali p.o. burmistrza Marek Baumgart oraz zastępca burmistrza Tomasz Zwoliński.

W.

Ks. Przemysław Kompf, z prawej ks. Marek Kaiser.

Odpust z historią w tle

W czwartkowy wieczór, 6 grudnia 2007 r. w kościele św. Mikołaja w Wierzenicy, ksiądz Marek Kaiser z parafii św. Wojciecha w Poznaniu celebrował mszę odpustową. Celebrans zwracając się do zebranych w świątyni wspominał swoje osobiste związki z Wierzenicą, z czasu kiedy zastępował ks. M. Dominiczaka. Mówił o uroku wierzenickiego wzgórza, gdzie z łaski Boga doznawał wiele dobroci, o spotkaniu w kanadyjskim Sankt Thomas rodziny Strojnych - ongiś mieszkających w dawnej karczmie w Wierzenicy. Związek z Wierzenicą znalazł też w kościele św. Wojciecha, w którym sprawuje posługę kapłańską. Znajdują się w nim figury świętych Cyryla i Metodego ufundowane przez pielgrzymkę do Velehradu, w związku z 1000 rocznicą śmierci św. Metodego, na czele której stał August Cieszkowski. Gospodarz świątyni ks. Przemysław Kompf modlił się między innymi za dobrodziejów, dzięki którym są prowadzone prace renowacyjne w kościele w Wierzenicy i wykończeniowe kaplicy w Karłowicach.

Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury i Rekreacji w Murowanej Goślinie zorganizował III Spotkanie Regionalistów. Jego wiodącym tematem było wykorzystanie, dla upowszechnienia wiedzy o regionie, obchodów rocznicowych – jubileuszy wydarzeń historycznych miejscowości, stowarzyszeń, instytucji. W spotkaniu uczestniczyli regionaliści reprezentujący Towarzystwa z Dusznik, Gołańczy, Kobyłina, Koźmina, Lubonia (dwa), Murowanej Gośliny, Pobiedzisk, Rogoźna, Słupcy, Wągrowca, Wrześni oraz przedstawiciel Muzeum Pierwszych Piastów na Lednicy – Pracownia Radzim.

Spotkanie składało się z części turystycznej i obrad plenarnych. Najważniejszym elementem prowadzonej przez nas części turystycznej był kościół w Wierzenicy i należąca do wierzenickiej parafii Maruszka – miejsce tragicznie zakończonoj miłości. Panoramę północnej części naszej gminy goście widzieli z wieży na Dziewiczej Górze. Kościół wierzenicki został przedstawiony jako jeden z najcenniejszych na Szlaku Kościołów Drewnianych wokół Puszczy Zielonka. W części plenarnej reprezentanci poszczególnych towarzystw przedstawiali swoje dokonania organizacyjne i edytorskie. My mówiliśmy o obchodach 850-lecia Wierzenicy i Wierzonki, idei tytułu honorowego „Przyjaciół Wierzenicy” i innych działaniach zespołu redakcyjnego pisma parafialnego „Wierzeniczenia”. Przedstawiliśmy wydarzenia rocznicowe w gminie.

Regionaliści z Wielkopolski w Wierzenicy

Obradom przysłuchiwali się Marcin Buliński – zastępca burmistrza Murowanej Gośliny, Stanisław Słopień – prezes Wielkopolskiego Towarzystwa Kulturalnego, Ryszard Pomin - radny Powiatu Poznańskiego. Spotkanie prowadziła jego organizatorka Lucyna Bełch – dyrektor Ośrodka Kultury i prezes Towar-

zystwa Przyjaciół Rogoźna. Było ono bardzo owocne, uczestnicy skrzętnie odnotowywali ciekawe pomysły, nawiązywali osobiste kontakty. Dla nas miłymi były deklaracje powrotu na ziemię swarzędzką ze swoimi Towarzystwami.

Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy

„Traktoriada” – Wyprawa Ursusem Dookoła Świata

Pod patronatem Burmistrza Swarzędza

Etap VII – Patagonia

Termin: grudzień 2007 – luty 2008

Trasa: Peru – Boliwia – Argentyna
(San Carlos de Bariloche – Ushuaya
Ziemia Ognista)

W 2002 roku rozpoczęliśmy pierwszy etap wyprawy dookoła świata, ciągnikiem rolniczym marki Ursus 6014, a potem już co roku pokonywaliśmy kolejne kilometry, które powoli, ale systematycznie zbliżają nas do celu. Do tej pory udało nam się przejechać ok. 20 000 km po drogach i bezdrożach Argentyny, Boliwii, Chile, Peru i Urugwaju. Przejeżdżaliśmy przez dżunglę amazońską, ośnieżone przełęcz andyjskie, największe słone jezioro świata, gorącą pustynię Atacama, pola gejzerów i bezkresną pampę.

Nasz pojazd spisywał się do tej pory świetnie! Popsuła się ciężarówka ekspedycyjna, przyczepa rozpadała się po kawałku.... a traktor bezawaryjnie „mknął” naprzód. Od ostatniego etapu zabezpieczony, czeka na nas w północnej Patagonii argentyńskiej pod San Carlos de Bariloche.

Obecnie znów jesteśmy na kontynencie południowoamerykańskim. Zaczęło się odliczanie dni do „spotkania” z naszym pojazdem – Ursusem 6014. Miejmy nadzieję, że cały, nie rozkręcony stoi w miejscu, gdzie go zostawiliśmy kilka miesięcy temu!

Zostało nam do przejechania jedynie ok. 6000 km różnymi drogami i śródkami lokomocji, a potem ok. 3000 km już w towarzystwie czerwonego traktora.

Pierwsze kilka dni to Peru – Lima, Cuzco, oficjalne spotkania, rozmowy, próba odzyskania naszej ciężarówki ekspedycyjnej, no i trochę papierkowej roboty. Ale też znalazł się czas żeby choć trochę poznać ośmiomilionową stolicę, Pachacamac – przedinkaski ośrodek religijny w okolicach Limy, rezerwat Paracas, Malowidła w Nasca, pierwszą stolicę Inków Cusco, no i oczywiście kluby salsy (jak na początek to chyba nieźle nam nawet poszło!).

Tegoroczna ekspedycja odbywa się pod patronatem Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz, J.M. Rektora AWF w Poznaniu, Wojewody Wielkopolskiego oraz Prezydenta Miasta Poznania.

**Beata Kaczor i Marcin Obalek
Stowarzyszenie „Czysty Świat”**

Mężczyzna w stroju tradycyjnym z regionu Puno/Peru.

Katedra na Plaza de Armas w Limie z 1746 r.

Uczestnicy wyprawy z policjantami w parku miejskim w Limie i z małą Izką - córką Mirka Rajtera ze Stowarzyszenia Czysty Świat.

„Wybitni sportowcy - mieszkańcy Swarzędza” - prosimy o pomoc w zebraniu informacji

Na terenie naszej gminy mieszka i trenuje wielu znakomitych sportowców. Mamy nawet mistrzów świata i olimpijczyków. W sporcie kariera zwykle nie trwa jednak długo i bywa, że mistrzowie odchodzą w zapomnienie. Pragniemy utrwalić pamięć przedstawiając sylwetki wybitnych sportowców - mieszkańców Swarzędza. Dlatego rozpoczynamy tworzenie honorowej listy „WYBITNI SPORTOWCY SWARZĘDZA”. Jest to lista otwarta, będziemy ją stale uzupełniać, licząc na Państwa pomoc: każde zdjęcie pomoże nam w tym przedsięwzięciu. Mamy nadzieję, że z czasem uda nam się zebrać możliwie pełny zestaw informacji o znakomitej przeszłości swarzędzkiego sportu i dzisiejszych osiągnięciach naszych zawodników. Rzecz jasna będzie to lista subiektywna, nikogo na niej nie wyróżnimy, a nazwiska, które trzeba upamiętnić przedstawimy w kolejności alfabetycznej.

Prosimy o kontakt z Pawłem Bocianem tel. 61 65 12 407, e-mail: promocja@swarzedz.pl lub osobiście w Urzędzie Miasta i Gminy w Swarzędzu pok. 115.

Ireneusz Golda

**- mistrz i rekordzista Polski w rzucie
młotem, olimpijczyk z Moskwy (1980)**

Ireneusz Golda – urodził się 23 stycznia 1955 r. w Sokolnikach Gwiazdowskich k. Swarzędza. Był zawodnikiem MKS Malta Poznań (1970-1972) i tamtejszego Orkanu (1972-1984), podopiecznym trenera Czesława Cybulskiego. Ireneusz Golda to 23-krotny reprezentant Polski w meczach międzypaństwowych w latach 1975-1984 (23 starty, 4 zwycięstwa indywidualne), 11-krotny rekordzista kraju w rzucie młotem (od 73.14 m w 1978 do 77.96 m - wynik uzyskany 14 sierpnia 1982 w Poznaniu był jednocześnie rekordem życiowym) i 3-krotny mistrz Polski w tej specjalności (1978, 1979, 1982). Najwyższą lokatę wywalczył podczas mistrzostw Europy w Atenach (1982), gdzie zajął 4. miejsce (76.58). W finałach Pucharu Europy był 8. (1977 Helsinki) i 5. (1979 Turyn), a na Uniwersjadzie (1977 Sofia) - 9.

Na Olimpiadzie w Moskwie w eliminacjach wśród 17 zawodników zajął 9. miejsce z wynikiem 70.88. W finale był 8. na 12 startujących z wynikiem 73.74 m (zwyciężył J. Sedych ZSRR - 81.80 m).

PB, MW

Bartosz Kuzemko - student prawa UAM mieszka w Paczkowie koło Swarzędza. Trenuje w klubie MKS DYNAMIC AKADEMIA KARATE z siedzibą w Swarzędzu, w salach gościnnej Szkoły Podstawowej nr 4. Jedenaście lat temu rozpoczął swoją przygodę z karate, zachęcony przykładem swojego brata Łukasza (wielokrotnego medalisty MP, ME, MŚ). Reprezentuje dwie federacje karate Shotokan (open) i WKF. Pierwsze sukcesy na Mistrzostwach Polski odnotował w 2004 r. co poskutkowało awansem do kadry Polski, w której znajduje się do dzisiaj i reprezentuje nasz kraj na różnych imprezach rangi Mistrzostw Europy i Świata. Od czterech lat startuje w grupie juniorów, zawsze dochodząc do finałów największych imprez.

- Rok 2007 jest szczególnym w mojej karierze - mówi pan Bartek W MP Shotokan zwyciężyłem indywidualnie w kategorii juniorów i seniorów, w drużynie juniorów też zdobyliśmy Mistrzostwo Polski. Podczas MŚ w Bydgoszczy
dokończenie na str. 11

Bartosz Kuzemko

- mistrz karate

9 grudnia 2007 roku w sali gimnastycznej SP 5 odbyły się II Swarzędzkie Mistrzostwa Karate o Puchar Burmistrza Swarzędza.

Celem zawodów było popularyzowanie sportu karate wśród dzieci i młodzieży oraz wyłonienie najlepszych zawodników w poszczególnych konkurencjach, a także najlepszego klubu w ogólnej klasyfikacji.

Organizatorem Mistrzostw był Swarzędzki Klub Karate-Do FIGHTER przy współpracy z Japan Karate Association Polska. Patronat objęli: Burmistrz Miasta i Gminy Swarzędz oraz Prezes Swarzędzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Udział w zawodach wzięło 127 uczestników z 13 klubów: UKS „Społeczna 4” Oświecenia Poznań, Sucholeckie Stowarzyszenie Sportowe „Fighter”, UKS „Rekord” Chludowo, Swarzędzki Klub Karate-Do „Fighter”, PKK Wasi, Wągrowiecki Klub Karate „Tiger”, UKS „Mikawi” Wierzonka, KS Krokosz, UKS Antoninem, UKS Szpaki, AZS WSL, AZS AE

Golczewo. Najliczniejszym klubem był Swarzędzki Klub Karate-Do Fighter (19 zawodników).

Nad przebiegiem zawodów czuwało 17 sędziów. Zawodnicy wzięli udział w 34 konkurencjach:

- 7 konkurencji kata indywidualne dziewcząt
- 11 konkurencji kata indywidualne chłopców
- 1 konkurencji kata drużynowe chłopców
- 13 konkurencji kumite klasyfikowanych wg płci, rocznika
- 2 konkurencje tor przeszkód

W klubowej klasyfikacji medalowej trzy pierwsze miejsca zajęły

1. Swarzędzki Klub Karate-Do „Fighter”

dokończenie ze str.10

zająłem 3 miejsce indywidualnie, a na Mistrzostwach Europy w Porto 3 miejsce w drużynie.

Dotychczasowe osiągnięcia Bartosza Kuzemko

2007:

- 3 miejsce kumite ind. juniorów MŚ Shotokan Bydgoszcz
- 3 miejsce ME Porto Shotokan
- MP – 1 miejsce w kumite juniorów i seniorów open Wrocław, a także w kumite drużynowym juniorów (nieoficjalnie najlepszy zawodnik MP)

2006:

- 1 miejsce kumite drużynowe juniorów ME Lucerna

2005:

- 1 miejsce ME kumite drużynowe juniorów Wrocław
- medale MP Shotokan i WKF

Od stycznia 2004 nieprzerwanie w kadrze Polski Shotokan/WKF. Trenuje od

II Swarzędzkie Mistrzostwa Karate o Puchar Burmistrza Swarzędza

2. KS Krotosz

3. UKS „Społeczna 4” Oświecenia Poznań

Wszyscy zawodnicy otrzymali dyplomy uczestnictwa w mistrzostwach, natomiast finaliści dodatkowo medale i puchary. Pucharem nagrodzony został również najlepszy klub - Swarzędzki Klub Karate-Do FIGHTER a wyróżnieniem – najmłodsza (4-letnia) zawodniczka Liliana Marciniak z Klubu w Golczewie.

Najlepszą zawodniczką została Martyna Dzwoniarek (KS Krotosz), która zdobyła 2 złote medale, najlepszym zawodnikiem Miłosz Stasiak (UKS An-

toninek), który zdobył 1 srebrny i 2 złote medale.

Organizatorzy, sponsorzy oraz wszystkie zaangażowane w przygotowanie tej sportowej imprezy osoby otrzymali pisemne podziękowania za pomoc i wsparcie.

Wsparcie finansowe oraz upominki dla uczestników otrzymaliśmy od sponsorów:

Szkoła Karate-Do Fighter M.Siebert, STEWO Zakład Szklarski A&W Siebert, WBK Oddział Swarzędz, Tombea – Meble Tapicerowane, Samuraj – Sklep z artykułami do sztuk walki, BilCup oraz firma Fiesta - Bramy, drzwi, napędy.

M.S.

Fot. M. Woliński

11 lat. Od 4 lat niezmiennie w finałach MP, co zaowocowało ogółem 25 medalami MP.

PB, MW

MUKS Canoe ponownie na podium!

W dniach 8-9 grudnia zawodnicy i zawodniczki MUKS Canoe Swarzędz wzięli udział w turnieju w Ustrzykach Dolnych, który uważany jest nieoficjalnie za zimowe Mistrzostwa Polski w kajak polo. Cała swarzędzka ekipa liczyła trzy drużyny, a za cel postawiono sobie zdobycie trzech miejsc na podium. Wyniki pokazują, że cel został osiągnięty. Drużyny juniorek i juniorów młodszych wywalczyły 2 miejsca w swoich kategoriach ulegając w finałach MOSW Choszczno i Resowiakowi Rzeszów. Natomiast młodziecy uplasowali się na trzeciej pozycji pokonując w małym finale Kwisę Leśną aż 13:1.

Trenerzy MUKS Canoe Swarzędz zapraszają dzieci w wieku 12-14 lat na zajęcia kajak polo! Zainteresowanych prosimy o kontakt pod numerem 516104759.

PB, MW

Nagrody dla najlepszych Sportowców Swarzędza

14 grudnia 2007 roku odbyło się posiedzenie Komisji opiniującej wnioski o stypendia i nagrody sportowe Miasta i Gminy Swarzędz za rok 2007. Członkowie komisji dokonali przeglądu i przeanalizowali złożone przez sportowców wnioski, a następnie dokonali podziału nagród zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Swarzędzu. Wpłynęło 19 wniosków, a dyscypliny były bardzo zróżnicowane od tańca towarzyskiego po boks. W gronie wyróżnionych sportowców - mieszkańców Swarzędza mamy m.in. medalistów Mistrzostw Świata, Europy oraz Mistrzostw Polski.

Oto lista nagrodzonych sportowców za rok 2007.

1. Krzysztof Paterka - pływanie
2. Sylwester Walczak-boks
3. Żyta Zydorczak - kajakarstwo
4. Katarzyna Pic-pływanie
5. Bartosz Kuzemko - karate
6. Łukasz Kuzemko - karate
7. Angelika Stefańska - biegi
8. Agnieszka Lipiecka - biegi
9. Angelika Lipiecka - biegi
10. Maciej Kobyliński - kajakarstwo
11. Krystian Celewicz - kick boxing
12. Patryk Żabka - dart
13. Bartosz Wesołowski - taniec towarzyski
14. Mikołaj Rój - karate
15. Kaja Drobnik - karate
16. Mikołaj Sieroń - karate
17. Zespół SHT Swarek - hokej na trawie
18. CANOE - kajak polo
19. SKS Unia- zespół juniorów starszych - piłka nożna

Sportowcy zostali zaproszeni na uroczyste wręczenie nagród 28 grudnia 2007 r. w Ośrodku Kultury w Swarzędzu.

Turniej na medal

W dniach 1-2 grudnia Uczniowski Klub Sportowy „Lider” Swarzędz był organizatorem II Międzynarodowego Turnieju Halowej Piłki Nożnej o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz. Udział w turnieju wzięło 20 zespołów z Polski i Niemiec m.in.: Słęża Wrocław, Białoleka Warszawa, Zawisza Bydgoszcz, Warta Poznań, Unia Swarzędz, Herta Berlin (dwa zespoły), SC Staaken, LBC 25 Berlin oraz gospodarze UKS „Lider” Swarzędz. Przez dwa dni 240 młodych piłkarzy rozegrało w sumie 74 spotkania w pięknej hali Zespołu Szkół nr 1 w Swarzędzu im. Powstańców Wielkopolskich na os. Mielżyńskiego. Zespoły w drodze losowania zostały podzielone na cztery grupy. W sobotę odbywały się rozgrywki eliminacyjne, a w niedzielę mecze finałowe. W sobotę o godzinie 13:40 odbyło się uroczyste rozpoczęcie z udziałem dyrektorów szkół i przedstawicieli władz Swarzędza i powiatu Poznańskiego. Większość zespołów została zakwaterowana w Gimnazjum w Zalasewie, które na 3 dni zostało zamienione w hotel dla młodych piłkarzy, część uczestników spała również w Schronisku Młodzieżowym w Kobylnicy i swarzędzkich hotelach.

Zwycięzcą dwudniowej rywalizacji był zespół Herty I Berlin przez Zawisza Bydgoszcz i S.C. Staaken. Najlepszym zawodnikiem został Fabian Senninger z S.C. Staaken, najlepszym bramkarzem Pascal Wita z Herty Berlin, a konkurs żonglerki wygrał Maciej Kona z Zawiszy Bydgoszcz.

Ostateczna kolejność przedstawiała się następująco

1. Herta I Berlin
2. Zawisza Bydgoszcz
3. SC Staaken

4. Dąb Dębno Lubuskie
5. Top-Talent Wrocław
6. KUKS Kaliszianin
7. UKS Lider Włocławek
8. Stal Szczecin
9. UKS Kania Gostyń
10. UKS Lider Swarzędz
11. Gopło Kruszwica
12. MDK Płock
13. Warta Poznań
14. Marcinki Kępno
15. Poznaniak Poznań
16. Victoria Koronowo
17. Unia Swarzędz
18. Herta II Berlin
19. LBC 25 Berlin
20. Białoleka Warszawa

Wszyscy uczestnicy podkreślali fantastyczną organizację i atmosferę oraz byli pod wrażeniem bardzo wysokich umiejętności młodych adeptów piłki nożnej. Były uśmiechy zwycięstwa i łzy porażki oraz zapewnienia przyjazdu w przyszłym roku.

Turniej odbył się dzięki wspaniałemu zaangażowaniu rodziców chłopców z UKS Lider Swarzędz, którzy kolejny raz pokazali, że nie ma dla nich rzeczy niemożliwych. Jednocześnie turniej nie odbyłby się bez pomocy wielu firm i instytucji na czele z Urzędem Miasta i Gminy Swarzędz, zaprzyjawnionymi z klubem szkołami: Zespołem Szkół w Swarzędzu im. Powstańców Wielkopolskich, Gimnazjum w Zalasewie, Gimnazjum nr 2 im. Królowej Jadwigi oraz wielu innym firmom i osobom prywatnym.

Marcin Madanowski
UKS Lider Swarzędz

Odeszła do Aniołów Pożegnaliśmy babcię Pelagię

Zarażała optymizmem, pogodą ducha i radością. Każdy dzień traktowała jak dar, który trzeba dobrze wykorzystać. 9 grudnia skończyłaby 105 lat, ale odeszła przed swoimi urodzinami.

Pani Pelagia Bajon była najstarszą mieszkanką Swarzędza. Wprawdzie nie urodziła się w gminie Swarzędz, ale to właśnie z nią była mocno związana i to tutaj przeżyła swoje lata. Bardzo interesowała się tym, co dzieje się w Swarzędzu. Musiała być poinformowana o wszystkich wydarzeniach.

Pani Pelagia Bajon większą część życia przeżyła przy ul. Gołębiej, a ostatnio mieszkała wraz z córką w domu przy ul. Gruszczyńskiej. Mimo wieku zachowała sprawność, dobrą pamięć, której mogliby jej pozazdrościć młodzi swarzędzanie.

Jej urodziny gromadziły co roku sporą gromadę bliskich. Krewni sędziwej jubilatki przybywali do niej nie tylko z serdecznymi życzeniami, kwiatami, ale specjalnym upominkiem. Była to zawsze figurka aniołka. Jak zdradziła nam córka Pani Pelagii - Jadwiga Schneider – w ubiegłym roku trafił do niej 48. aniołek, który powiększył wspaniałą i niecodzienną kolekcję. Stało się bowiem rodzinną tradycją obdarowywanie seniorki rodu takim właśnie upominkiem, i to co miesiąc, już od setnych urodzin...

Niestety, kolejna figurka Anioła Stróża już do niej nie trafi...

(BB)

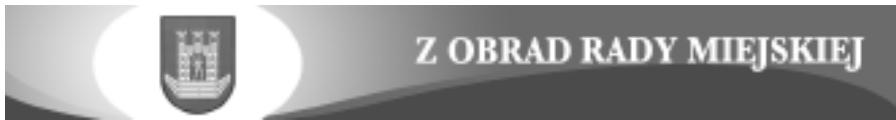
Pelagia Bajon z córką, rok temu.

„Kołysankę dziecięcemu nuci świat”

- zespół Siloe
zaprasza na koncert

Zespół muzyczny Siloe parafii Matki Bożej Miłosierdzia serdecznie zaprasza na III Koncert Kolęd i Piosenek Bożonarodzeniowych „Kołysankę dziecięcemu nuci świat”, który odbędzie się 12 stycznia 2008 o godz. 19.00 w kościele p.w. Matki Bożej Miłosierdzia, na osiedlu Kościuszkowców w Swarzędzu. W koncercie udział wezmą min. Chór parafii św. Marka Ewangelisty w Poznaniu oraz Zespół Ichtis Parafii Chrystusa Jedynego Zbawiciela w Swarzędzu.

A.P.

14 listopada oraz 7 grudnia i 10 grudnia odbyły się XV, XVI i XVII sesje Rady Miejskiej Swarzędza. Radni podjęli następujące uchwały:

Nr XV/86/2007

z dnia 14 listopada 2007 r.

w sprawie: stwierdzenia wygaśnięcia mandatu Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz.

Nr XVI/87/2007

z dnia 7 grudnia 2007

w sprawie: zmiany uchwały budżetowej miasta i gminy na 2007 rok.

NR XVII/88/2007

z dnia 10 grudnia 2007r.

w sprawie : zmiany uchwały Nr XIII/61/2007 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 25 września 2007r. w sprawie zaciągnięcia kredytu na realizację zadań inwestycyjnych Miasta i Gminy Swarzędz w roku 2007.

Nr XVII/89/2007

z dnia 10 grudnia 2007

w sprawie: zmiany uchwały budżetowej miasta i gminy na 2007 rok.

Nr XVII/90/2007

z dnia 10 grudnia 2007 r.

w sprawie: trybu udzielania i rozliczania dotacji dla przedszkoli publicznych i niepublicznych prowadzonych przez osoby prawne i fizyczne inne niż jednostka samorządu terytorialnego.

NR XVII /91 /2007

z dnia 10 grudnia 2007r

w sprawie: określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych.

§ 1

Określa się wysokość stawek podatku od środków transportowych w następującej wysokości:

- ▶ od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton wyprodukowanego do 31 grudnia 1995 roku
- powyżej 3,5 tony do 5,5 ton włącznie 558,00 zł
- powyżej 5,5 ton do 9 ton włącznie 842,00 zł
- powyżej 9 ton i poniżej 12 ton 1.056,00 zł
- ▶ od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton wyprodukowanego po 31 grudnia 1995 roku
- powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 524,00 zł

- powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie 788,00 zł
- powyżej 9 ton i poniżej 12 ton 998,00 zł
- ▶ od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton wyprodukowanego do 31 grudnia 1995 roku posiadającego katalizator lub certyfikat EURO 1 i powyżej
- powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 262,00 zł
- powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie 402,00 zł
- powyżej 9 ton i poniżej 12 ton 507,00 zł
- ▶ od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton wyprodukowanego po 31 grudnia 1995 roku posiadającego katalizator lub certyfikat EURO 1 i powyżej
- powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie 247,00 zł
- powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie 383,00 zł
- powyżej 9 ton i poniżej 12 ton 485,00 zł
- od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia, stawki podatkowe określa załącznik nr 1 do niniejszej uchwały
- ▶ od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton wyprodukowanego do 31 grudnia 1995 roku
- od 3,5 tony i poniżej 12 ton 1.200,00 zł
- ▶ od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton wyprodukowanego po 31 grudnia 1995 roku
- od 3,5 tony i poniżej 12 ton 1.134,00 zł
- ▶ od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton wyprodukowanego do 31 grudnia 1995 roku posiadającego katalizator lub certyfikat EURO 1 i powyżej
- od 3,5 tony i poniżej 12 ton 564,00 zł
- ▶ od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton wyprodukowanego po 31 grudnia 1995 roku posiadającego katalizator lub certyfikat EURO 1 i powyżej
- od 3,5 tony i poniżej 12 ton 544,00 zł
- ▶ od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton stawki określa załącznik nr 2 do niniejszej uchwały
- ▶ od przyczepy lub naczepy , które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopusz-

czalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, wyprodukowanych do 31 grudnia 1995 roku

- od 7 ton i poniżej 12 ton 484,00 zł

▶ od przyczepy lub naczepy , które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, wyprodukowanych po 31 grudnia 1995 roku

- od 7 ton i poniżej 12 ton 448,00 zł

▶ od przyczepy lub naczepy , które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton – stawki podatkowe określa załącznik nr 3

▶ od autobusu wyprodukowanego do 31 grudnia 1995 roku w zależności od liczby miejsc do siedzenia

- mniej niż 30 miejsc 990,00zł

- równej lub wyższej niż 30 miejsc 1.498,00 zł

▶ od autobusu wyprodukowanego po 31 grudnia 1995 roku w zależności od liczby miejsc do siedzenia

- mniej niż 30 miejsc 990,00 zł

- równej lub wyższej niż 30 miejsc 1.498,00 zł

▶ od autobusu wyprodukowanego do 31 grudnia 1995 roku w zależności od liczby miejsc do siedzenia, posiadającego katalizator lub certyfikat EURO 1 i powyżej

- mniej niż 30 miejsc 470,00 zł

- równej lub wyższej niż 30 miejsc 726,00 zł

▶ od autobusu wyprodukowanego po 31 grudnia 1995 roku w zależności od liczby miejsc do siedzenia, posiadającego katalizator lub certyfikat EURO 1 i powyżej

- mniej niż 30 miejsc 470,00 zł

- równej lub wyższej niż 30 miejsc 726,00 zł

§ 2

Podatek od środków transportowych płatny jest bez wezwania na rachunek Urzędu Miasta i Gminy

§ 3

Traci moc uchwała Nr III/12/2006 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 13 grudnia 2006- w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Swarzędz

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i ma zastosowanie do podatku od dnia 1 stycznia 2008r.

Uzasadnienie:

Ustawa z dnia 12 stycznia 1991r o podatkach i opłatach lokalnych /tekst jednolity Dz.U. Z 2006 r., Nr 121,poz. 844 ze zmianami/ art. 10 stanowi, że rada gminy w drodze uchwały określa wysokość stawek podatku od środków transportowych. Minister Finansów obwieszczeniem z dnia 26 lipca 2007 r. ustalił górne granice stawek kwotowych w podatku od środków transportowych. Stawki minimalne ogłoszone zostały obwieszczeniem z dnia 10 października 2007 r.,szczegółowy ich wykaz zawierają załączniki 1-3 w/w obwieszczenia. W wyniku zmian ustawowych w roku

dokończenie na str. 14

dokończenie ze str. 13

2008r z opodatkowania podatkiem od środków transportowych wyłączone zostają pojazdy o masie całkowitej równej 3,5 tony. Na terenie miasta i gminy Swarzędz w chwili obecnej opodatkowanych jest około 240 takich pojazdów, należy się więc spodziewać pewnego ubytku dochodów.

Przeprowadzona analiza możliwości budżetu pozwala jednak na utrzymanie stawek podatku od środków transportowych na poziomie 2007. Przewiduje się bowiem wzrost dochodów spowodowany zarejestrowaniem na naszym terenie nowych pojazdów ciężarowych, głównie stanowiących własność firm leasingowych, znajdujących tutaj korzystne warunki dla działalności gospodarczej.

Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992),

2) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.07.1999).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie - z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej - dotyczą ogłoszenia aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - wydanie specjalne.

2. Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459 oraz z 2006 r. Nr 64, poz. 456 i Nr 104, poz. 708.

Nr XVII/92/2007

z dnia 10 grudnia 2007r.

w sprawie: udzielenia bonifikaty od opłat z tytułu przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości zabudowanych lub przeznaczonych na cel mieszkaniowy oraz nieruchomości rolnych, stanowiących własność Gminy Swarzędz.

NR XVII /93/2007r.

z dnia 10 grudnia 2007r.

w sprawie: nadania nazwy ulicy na terenie Gortatowa.

§ 1.

1. We miejscowości Gortatowo nowo powstałym ulicom, nadaje się nazwy:

a) działce gruntu oznaczonej według katastru nieruchomości numerem 143/32 z

ark.1, obręb Gortatowo nazwę Kosiarzy

b) działce gruntu oznaczonej według katastru nieruchomości numerem 143/53 część z ark.1, obręb Gortatowo nazwę Bartników

c) działkom gruntu oznaczonym według katastru nieruchomości numerami 143/33, 143/53 część, 12/2 z ark.1, obręb Gortatowo nazwę Żniwiarzy

Nr XVII/94/2007

dnia 10 grudnia 2007 r.

w sprawie: zawiadomienia Skarbnika Gminy Swarzędz Pana Macieja Narłowskiiego o obowiązku przedłożenia oświadczenia lustracyjnego.

Załącznik nr 1

Stawki podatku od środków transportowych dla samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton			
Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita w tonach		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jzdna / oś jzdna / z zawieszaniem pneumatycznym lub zawieszaniem sztywnym za równowagę	inne systemy zawieszania osi jzdnych
DWIE OSIE			
12	13	1 030,00	1 236,00
13	14	1 192,00	1 340,00
14	15	1 264,00	1 400,00
15		1 408,00	1 636,00
TRZY OSIE			
12	17	1 030,00	1 236,00
17	19	1 236,00	1 510,00
19	21	1 464,00	1 630,00
21	23	1 636,00	1 788,00
23	25	1 680,00	1 862,00
25		1 780,00	2 020,00
CZTERY OSIE I WIĘCEJ			
12	25	1 542,00	1 710,00
25	27	1 725,00	1 906,00

Załącznik nr 2

Stawki podatku od środków transportowych dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton			
Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: ciągnik siodłowy + naczepa, ciągnik balastowy + przyczepa / w tonach		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	Oś jzdna / oś jzdna / z zawieszaniem pneumatycznym lub zawieszaniem sztywnym za równowagę	inne systemy zawieszania osi jzdnych
DWIE OSIE			
12	16	1 340,00	1 390,00
16	25	1 385,00	1 434,00
25	31	1 424,00	1 656,00
31		1 494,00	1 836,00
TRZY OSIE I WIĘCEJ			
12	40	1 642,00	1 794,00
40		1 934,00	2 505,00

Nr XVII/95/2007

dnia 10 grudnia 2007 r.

w sprawie: zawiadomienia Sekretarza Gminy Swarzędz Pana Marka Baumgarta o obowiązku przedłożenia oświadczenia lustracyjnego.

Nr XVII/96/2007

z dnia 10 grudnia 2007 roku

w sprawie: wyrażenia woli zawarcia przez Gminę Swarzędz porozumienia z Miastem Poznań w zakresie lokalnego transportu zbiorowego.

Od redakcji:

Kompletne teksty wszystkich uchwał dostępne są w Biurze Rady Miejskiej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej <http://bip.swarzedz.eu>

Urząd Miasta i Gminy Swarzędz

Rynek 1
tel. 061 65 12 000
fax: 061 65 12 211
www.swarzedz.pl, umig@swarzedz.pl
burmistrz@swarzedz.pl
godziny pracy UMIG: poniedziałek: 8.00-16.00;
wtorek- piątek: 7.30- 15.30
Burmistrz Bożena Szydłowska przyjmuje
interesantów w poniedziałki w godz. 10-16.

Biuro Rady Miejskiej

Rynek 1
tel. 061 65 12 105
biuro rady@swarzedz.pl
przewodniczący@swarzedz.pl
Przewodniczący RM Piotr Choryński dyżuruje
w poniedziałki i czwartki w godz. 15.00 – 17.00
w Biurze Rady

Telefony alarmowe

Policja 997
Pogotowie Ratunkowe 999
Straż Pożarna 998
Pogotowie wod.-kan. 994
Gazownia 992

Straż Miejska

ul. Strzelecka 2 (obok ZGK)
tel. 061 651 21 13, 651 21 14,
od pon. do pt. w godz. 14.00-22.00: tel. 0607-365-266
w soboty, niedziele i święta zgłoszenia przyjmuje
dyżurny policji pod numerem tel. 061 8172-307

Komisariat Policji w Swarzędzu

ul. Grudzińskiego 30a
tel. całodobowy 061 81 72 323
tel. anonimowy 061 817 23 01

Ochotnicza Straż Pożarna w Swarzędzu

ul. Bramkowa 3
tel. 061 817-23-02, 061 817-23-08
ospwarzedz@op.pl

Ochotnicza Straż Pożarna w Kobylnicy

Kobylnica, ul. Poznańska
tel. 061 815-10-49

Pogotowie Ratunkowe

Podstacja Swarzędz
os. Dąbrowszczaków 8/12
tel. 061 817 23 09 (całą dobę)

Laboratorium Analiz Lekarskich „Jaromed”

os. Dąbrowszczaków 8/19
tel/fax 061 817 46 08

Pracownia Rentgenowska „Kwant”

Pl. Niezłomnych 15,
tel. 061 651 12 85

Zespół Przychodni Lekarza Rodzinnego „Diagter”

ul. Poznańska 15
tel. 061 817 25 33, tel. 061 817 25 49

Apteki dyżurne

Dyżury nocne od 20.00 do 8.00 i dyżury
popołudniowe sobotnie (w tym samym tygodniu)
od 14.00 do 20.00 pełnią apteki:
„Zatorze” os. Raczyńskiego 18 (17.12.-24.12.2007)
„Pod Lipami” os. Zygmunta III Wazy 17
(24.12.-31. 12.2007)
„Swarzędzka s. c. p.w. Św. Józefa” ul. Rynek 16
(31.-07.01.2008)
„Zamkowa” „Meris” s. c. ul. Zamkowa 17 c
(07.01.-14.01.2008)
„Nasza Apteka” ul. Poznańska 17 (14.01.-21.01.2008)
„Apteka w Pasażu”- (market Agrobex)
ul. Graniczna 63 (21.01.-28.01.2008)
„ROSA-PHARM” - (market TESCO)
ul. Cieszkowskiego 39 (28.01. -04.02.2008)

Ośrodek Pomocy Społecznej

ul. Poznańska 25
tel. 061 651 26 50, 651 26 51, 651 26 52,
651 26 53 (sekcja świadczeń rodzinnych)

Gminne Centrum Informacji

ul. Działkowa 61a
tel. 061 818 17 30,
gciswarzedz@neostrada.pl
www.ops-swarzedz.org.pl

Zakład Gospodarki Komunalnej

ul. Strzelecka 2
tel. 061 651 15 41
pogotowie wod-kan ZGK: 061 651 15 41 (do 16.00),
0663 818 601 i 697 725 522 (po 16.00 i w święta)

Ośrodek Kultury

ul. Piaski 4
tel. 061 817 20 34
osrodek kultury@swarzedz.pl

Biblioteka Publiczna

os. Czwartaków 1
tel. 061 8173 103, 8173 102
biblioteka-swarzedz@wp.pl

Pływalnia „Wodny Raj”

ul. Kosynierów 1
tel. 061 65 07 555
www.wodnyraj.pl

Lotnisko Aeroklubu Poznańskiego

62-006 Lotnisko Kobylnica
tel/fax: 061 8 780 725, 061 8 780 741
www.aeroklub.poznan.pl

Skansen i Muzeum Pszczelarstwa im. prof. Ryszarda Kosteckiego

ul. Poznańska 35
tel. 061 651 18 17
www.muzeum-szreniawa.pl
Godziny otwarcia:
sezon zimowy (01.11-31.03): wt-sob
godz. 9.00-15.00,
w sezonie letnim (01.04-31.10): wt-sob godz.
9.00-16.00, niedz. godz. 10.00-15.00

Muzeum Przyrodniczo-Lowieckie w Uzarzewie

Uzarzewo, ul. Akacja 12,
tel. 061 818 12 11
www.muzeum-szreniawa.pl
Godziny otwarcia:
codziennie oprócz poniedziałków 8.00- 15.00,
w maju i w czerwcu 8.00-18.00.
W niedziele i święta: sezon letni (1.04-31.10):
10.00-16.00,
sezon zimowy (2.11-31.03): 10.00-15.00.
Nieczynne: 1 stycznia, 1 dzień świąt Wielkanoc-
nych, Boże Ciało, 15 sierpnia, 1 listopada,
11 listopada, 25 grudnia.

Cech Stolarzy Swarzędzkich

ul. Wrzesińska 41
tel. 061 817 21 37
fax. 061 817 30 55
www.swarzedz.pawilonmeblowy.pl

Spółdzielnia Mieszkaniowa

ul. Kwaśniewskiego 1
tel. 061 817 40 11
www.sm-swarzedz.pl

Wiraz-Bus

Garby, ul. Transportowa 1
62-020 Swarzędz
tel./fax 061 817 22 51, 817 22 67
poczta@wiraz-bus.com.pl
www.wiraz-bus.com.pl

dokończenie ze str. 16

nych form wypowiedzi graficznej. Podobnie jest z dzieckiem niewidomym... To trudna, ale fascynująca droga.

- Dziecko musi się więc nauczyć rysunku. W jakim wieku może rozpocząć edukację? Czy, Pańskim zdaniem, placówka niespecjalistyczna, na przykład szkoła masowa, jest w stanie zapewnić niewidomemu uczniowi odpowiednie warunki do nauki?

- Im prędzej niewidomy maluch zacznie rysować i co najwazniejsze – znajdować przyjemność w rysowaniu i wypowiedzianiu się graficznym – tym lepiej. Należy tylko zachęcić go do tej formy aktywności i dać narzędzia. Na początek wystarczy wypisany długopis...

No i potrzebny jest tyflopedał – profesjonalista. Pełny nawet najszczęśliwszych chęci nauczyciel w szkole masowej, nie znając specyfiki potrzeb edukacyjnych dziecka niewidomego, nie da sobie z tym problemem rady. Nie mając podstawowej wiedzy na temat percepcji dotykowej może, zupełnie nieświadomie, zrobić dziecku bardzo wielką krzywdę – przede wszystkim zniechęcając je do aktywności graficznej. Małe dziecko niewidome i słabowidzące powinno uczyć się specjalistycznym Ośrodku. Takim jak nasz.

- SOSWDN w Owińskach to jedyna specjalistyczna placówka dla niewidomych w powiecie poznańskim. Rozumiem, że wszyscy wychowankowie będą mogli wkrótce skorzystać z nowych narzędzi. A co z innymi ośrodkami w Wielkopolsce i kraju?

- Nasze dzieciaki już korzystają z opracowanych do rysowania narzędzi. Cała grupa uczniów uczących się rysunku brajlowskiego w pracowni orientacji ma nasze „kredki”. Dzieciaki zresztą same je usprawniały i pod wpływem ich sugestii powstały niektóre z elementów konstrukcyjnych naszych narzędzi. Inne Ośrodki w Polsce dostaną w prezencie gwiazdkowym po komplecie nowych narzędzi.

- Prace wykonane za pomocą „kredki” dla niewidomych zostaną zaprezentowane w tworzonym właśnie Muzeum Tyflograficznym. Niedawno odbyły się w tej sprawie rozmowy z przedstawicielami Starostwa Powiatowego w Poznaniu oraz konserwatorem zabytków.

- Tak. Powstaje u nas pierwsze w Polsce profesjonalne Muzeum Tyflogiczne. Będziemy tam gromadzić i eksponować przede wszystkim ogromną kolekcję zgromadzonych w naszym Ośrodku starych map tyflogicznych jak i urządzeń związanych z szeroko rozumianą tyflogią. Będą tam stare książki brajlowskie, dziwne pomoce dydaktyczne oraz oczywiście ekspozycje poświęcone zarówno tyflografii jak i tyflografice. Zapraszamy w przyszłym roku.

- Dziękuję bardzo za rozmowę.

Z Markiem Jakubowskim rozmawiała Karolina Korcz

* Dalsze informacje można uzyskać na stronie internetowej Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych w Owińskach: www.niewidomi.edu.pl i pod numerem telefonu (061) 812 04 86 oraz 602 727 606.

Rysowanie – „trudna, ale fascynująca droga”

Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Owińskach, zarządzany przez powiat poznański, to jedna z kilku placówek edukacyjnych w Polsce, stworzonych z myślą o dzieciach niewidomych. Należy do najnowocześniejszych jednostek tego rodzaju, spełniając nie tylko cele oświatowe, ale wspomagając także ogólny rozwój osób z poważnymi dysfunkcjami narządu wzroku. Zapewnienie kompleksowej, fachowej opieki stwarza bowiem szansę, by niepełnosprawne dzieci w przyszłości szybciej i lepiej przystosowały się do samodzielnego życia w społeczeństwie.

Rozmowa z Markiem Jakubowskim, nauczycielem SO-SWDN w Owińskach, twórcą taktylografu:

- Ma Pan ogromne doświadczenie w dziedzinie tyflografiki, tzn. grafiki dotykowej. Opracowane przez Pana mapy, plany, atlasy i inne pomoce dydaktyczne znacznie ułatwiają pracę zarówno dzieciom, jak i prowadzącym zajęcia. Jak zrodził się pomysł taktylografu – „długopisu” dla niewidomych?

- Dwadzieścia parę lat temu, kiedy zaczynałem pracę w naszym Ośrodku, na strychu znalazłem dziwne kwadratowe i prostokątne tabliczki. Jakby rodzaj drewnianych ramek, a w nich siatkę mosiężnych lub miedzianych prętów. Zakurzone leżały sobie pod którąś z belek strychowych.

Zaskoczony byłem kiedy nawet starsze i bardziej doświadczone koleżanki nie do końca były pewne co to jest. Były to kubarytmy, pomoc dydaktyczna niezbędna przy wykonywaniu przez niewidomych działań arytmetycznych (my korzystaliśmy wtedy już z kubarytmów nowoczesnych, plastikowych). Zabrałem te „starocie”. Dwa lata temu, podczas kwerendy w jednym z tyflogicznych muzeów w Europie okazało się, że są oryginalne (jeszcze z Instytutu Brajla w Paryżu) pierwsze seryjnie produkowane. Taki skarb mamy w Ośrodku!

- Od lat interesowałem się pomocami dydaktycznymi dla niewidomych. Mam na swoim koncie parę dziwnych, dla ludzi widzących, pomocy dydaktycznych i nietypowych tyflogicznych

opracowań. Tusz, którym można pisać i rysować na wypukło, tablice do nauki tzw. Pisma Hebolde'a (kanciastego pisma dla widzących, którym niewidomy może się komunikować pisząc długopisem w tabliczce brajlowskiej). Jestem autorem polskich czołonek brajlowskich...

Dla dziecka niewidomego podstawowe kanały poznawania świata to słuch i dotyk. Dotyk to pisanie i czytanie. Dotyk to oglądanie przedmiotu, grafiki czy rysunku ale i jego wykonywanie.

Zawsze złościło mnie, kiedy nauczyciele profani uczyli rysunku niewidomych w sposób nie tylko że niekompetentny, ale jeszcze wręcz odstręczający dziecko od tej wspaniałej przecież czynności. Z zazdrością przyglądałem się zajęciom mojej koleżanki, która od dawna uczy tzw. rysunku brajlowskiego. Widziałem radość na buziach jej uczniów, kiedy udawało im się coś narysować. Z jaką swobodą i radością funkcjonowały te dzieciaki. Bolało mnie, że my, widzący, mamy do dyspozycji kredki, flamastry, długopisy, mazaki i inne cuda, a dziecko niewidome korzysta tylko z tzw. radełka albo brajlowskiego dłutka. I żeby nie wiem jak bardzo się starało to uzyska w swojej grafice najwyższej trzy faktury! Linię ciągłą, kropczki i linię perełkową. To wszystko!

Pomyślałem a gdyby tak...

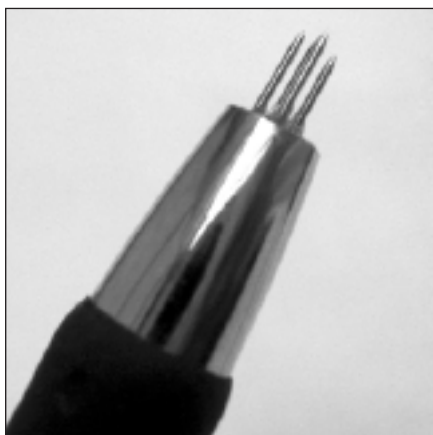
I potem już poszło. Wmyśliłem narzędzie, a później dwa następne, które pozwalają dzieciom niewidomym na całą eksplozję ekspresji graficznej.

- W jaki sposób „rysuje” osoba niewidząca? W czym może jej pomóc Pana wynalazek?

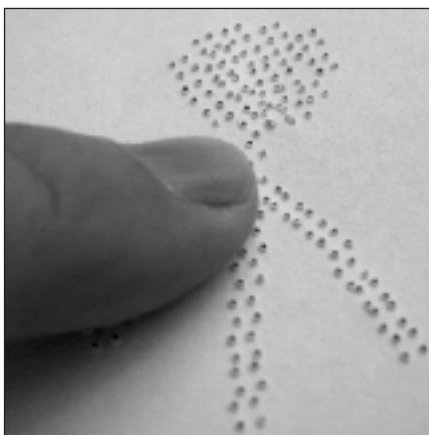
Rysunek osoby niewidomej i ociemniałej będzie się znacząco różnił. Osoba, która straciła wzrok po piątym roku życia ma ślady pamięciowe – niekiedy sama kiedyś rysowała jeszcze widząc jako dziecko. Te rysunki będą inne. Bardziej kształtne, wierniej oddające rzeczywistość. Bardziej zrozumiałe dla nas, widzących. Taka osoba narysuje wieżę kościoła z zachowaniem proporcji, bo kiedyś ją widziała. Wieża narysowana przez dziecko niewidome to wynik opowieści jakie słyszało od widzących oraz jej wyobraźni. Niekiedy rezultat oglądania jakiejś tyflografiki.

Osoba niewidoma rysuje, wyduszając – na papierze brajlowskim albo na specjalnej folii – linie, którymi oddaje obrazowaną rzeczywistość. Ubogość narzędzi powoduje, iż rysunki te nie zawsze oddają w pełni ekspresję jaką dziecko wkłada w wykonanie rysunku. Nasze owińskie „kredki dla niewidomych” zwiększają o 200% ilość istniejących na świecie narzędzi do rysowania. Pozwola niewidomym na większą ekspresję w wykonywaniu rysunków i sprawią, że będą one ciekawsze. Łatwiej też dzieciom opanować trudną sztukę rysowania. Dziecko widzące przechodzi od stadium nieporadnego rysowania do bardziej skomplikowa-

dokończenie na str. 15

Długopis dla niewidomych.

Rysunek wykonany za pomocą nowego narzędzia.

Wanda Wasik:

Dzieciństwo w Kraju Warty

Wanda Wasik - mieszkanka Kobylnicy, ur. w Poznaniu, historyk sztuki. Pisze wiersze i prozę. Od 1969 r. publikuje swoje utwory w prasie, Polskim Radiu i Almanachach. W 1992 r. wydała tomik wierszy i dwa opowiadania. Uprawia również rysunek i malarstwo.

Wydawnictwo BONAMI w Poznaniu przygotowuje wydanie jej książki „Dzieciństwo w Kraju Warty”. Wzorem poprzednich miesięcy na czterech stronach specjalnej wkładki prezentujemy Państwu kolejne rozdziały tej książki, zatytułowane ZATOPIONE DZWONY oraz DOM.

W następnych wydaniach „Prosto z ratusza” planujemy druk następnych.

Zatopione dzwony

Upał, upał i upał i w dodatku niedziela. Nic tylko kąpać się, albo leżeć w cieniu. Mieszkająca u góry pani „Bzi-bzi”, którą nazywaliśmy tak z powodu jej pieszczotliwych słów używanych przy dotykaniu dziecięcych nosków, zabierała nas czasem nad wodę, na „Kolanko”, czyli na rzeczkę Główną pod Wierzenicą, albo na dzikie gruszczyńskie stawy. Ale właśnie dzisiaj nie chciało się jej ruszać z domu.

Myślę, że to przez tego jej starego męża, nerwusa, który choć nosił to samo nazwisko, podobno był tylko jej teściem, a jej mąż ze synkiem, został gdzieś w Warszawie, rozdzielony z nią przez wojnę. Ale to nie moja sprawa.

Na szczęście ojciec postanowił dziś pojechać z nami. Czasem zabierał nas nad dosyć odległe jezioro swarzędzkie ładując na swój rower dwie, a czasem nawet trzy dziewczynki. Tylko Hala na swojej damce jeździła sama. Mama nigdy nie jeździła z nami. Nie lubiła wody, ani niewygód.

Kiedy rozlokowaliśmy się na kocach pod wielkim, jedynym tutaj drzewem, rozłożystym i cienistym, ojciec niespodziewanie powiedział do mnie.

- Dzisiaj zabiorę cię na wyspę.
- Na wyspę? - zdziwiłam się - przecież ja nie umiem pływać.
- Nie szkodzi. Położysz się na moich plecach i po-

plyniemy. Są szerokie i wygodne, tylko musisz się mocno trzymać.

Ojciec uśmiechał się trochę szelmowsko, a ja z niedowierzaniem patrzyłam na odległą, ciemniejącą w dali, wyspę zanurzoną w jeziorze, jak jakaś wielka czarna kula i na białą krechę światła położoną na wodzie.

- Może nawet usłyszymy... zatopione dzwony - kończył ojciec w zadumie.

Już kiedyś opowiedział nam legendę dotyczącą tej wyspy. Mówił, że podobno przed wiekami był to stały łód, którego część, nie wiadomo dlaczego, zapadła się nagle w głąb jeziora, a razem z nim kościół, który na nim stał. Podobno czasem, w wielkiej ciszy, można jeszcze dziś usłyszeć jego zatopione dzwony. Pozostały skrawek łądu obłany wodami jeziora, stał się odtąd wyspą.

Na tę właśnie, pełną tajemnic wyspę, mieliśmy dzisiaj popłynąć.

Wchodząc powoli do wody myślałam, że tak się chyba czuły zanurzające się w wodzie dzwony.

Po chwili leżałam już na szerokich plecach ojca, trzymając go mocno za szyję.

- Nie tak mocno - strofował ojciec - udusisz mnie. Popuściłam troszkę i popłynęliśmy.

Nie wiedziałam, że jezioro tak dźwięczy i śpiewa,

bo to nie był tylko plusk, rozgarnianej ramionami ojca wody. To było takie ciche, roztańczone – dzyń, dzyń, dzyń.

Czułam bezpieczną bliskość ojca i równocześnie niebezpieczną i tajemniczą, ciemną głębię wody pod nami. Serce zaczęło mi się ścisnąć.

Płynęłam na plecach ojca, jak na wielkim delfinie, a ogromna, ciemna kula wyspy powoli zbliżała się. Wpłynęliśmy w jej zimny, granatowy cień.

Woda tutaj była jakaś nieprzyjazna i dudniąca głucho, a wyspa odpychająca i wroga. Broniły do niej dostępne gęste trzciny i wyrastające z wody kolczaste krzewy i... bagno.

– Nie przedrzemy się – powiedział ojciec.

Czyżby nie przewidział przeszkody? Staramy się wydostać gdzieś na brzeg, ale wyspa odpycha nas ze wszystkich stron i broni do siebie dostępu. Ramiona ojca zwalniają.

Próbujemy z innej strony, ale i tam czarna toń okazuje się bagnem, a brzeg wyspy odległy ostry i kolczasty.

– Nie damy rady – mówi ojciec, którego ramiona nie robią już takich głębokich wyrzutów. Jest wyraźnie zmęczony.

Podpływa do trzciny, chwytając ją zwarty pęk i próbuje choć chwilę utrzymać się przy nich. Ale one zaraz osuwają się w głąb razem z nami.

– Wracamy – mówi ojciec zdyszany i zaraz dodaje – Popatrz sobie, popatrz jeszcze na wyspę, bo już tu nigdy nie przyplniemy.

Rzucam okiem na nieprzystępny, ciemny kłęb zieleni, która tutaj nawet nie jest zielona, tylko jakaś granatowo czarna i bez żalu odwracam się od niej.

Przywieram mocniej do pleców ojca i zawracamy.

Przed nami, bardzo daleko, utęskniony brzeg i jasna smuga słońca na wodzie.

Ale ramiona ojca stają się coraz wolniejsze. Już nie płyniemy tak pewnie, jak poprzednio. Przytulam głowę do jego mokrych pleców i najchętniej zasnąłabym, ale nogi zaraz osuwają mi się w głąb, a tam...

– Czy słyszysz dzwony? – przerywa moje myśli ojciec.

– Nie. Nic nie słyszę.

Ramiona ojca wyraźnie zwalniają.

– Przeliczyłem się – mówi do siebie.

Moja zmęczona głowa znów opada na jego plecy. Bardzo, coraz bardziej chce mi się spać.

– Słuchaj, słuchaj – rozbudza mnie jego głos – One biją. Słyszysz? Biją!

I teraz wydaje mi się, że je słyszę. Bo to nie jest już ci-chutkie dzyń, dzyń, jakie wydaje woda, tylko głębokie i wolne bum, bum, jak praca zmęczonego serca. Czy to serce dzwonów?

– Posłuchaj! Posłuchaj uważnie, co ci teraz powiem – mówi ojciec zachłystując się. – Ja za chwilę pójde na

dno... Poszukam tam dla ciebie tych zatopionych dzwonów... Ale ty musisz dopłynąć do brzegu. Rozumiesz?

– Nie! Tatusiu! Przecież ja nie umiem!

– Musisz! Płyn jak piesek, tak jak ci pokazywałem. Machaj mocno rękami i nogami. Dopłyniesz! Spróbuj!

– Nie! Nie mogę! Ja ciebie nie puszczę! – krzyknęłam przeraźliwie i zacisnęłam mocniej ramiona wokół jego szyi.

– Puść! – zadławił się.

Rozluźniłam ręce, ale czułam, że już nie płyniemy tak, jak na początku, że każdy ruch sprawia ojcu coraz większą trudność, a jego plecy coraz bardziej zanurzają się w wodę.

– Nie bój się. Nic się nie bój – mówi wolno ojciec – No to poszukamy ich razem. Dobrze?

– Dobrze...

– Słuchaj! Słuchaj jak biją... zaraz się zanurzymy... usłyszymy je... zobaczymy...

– Ja już nie chcę! Ja się boję!! Tatusiu. Nie!!!

Mój krzyk był tak przeraźliwy, że aż zawtórowały mu ptaki nad nami.

Ojciec nagle sprężył się, potrząsnął głową, parsknął jak koń i zaczął pruć wodę szybkimi ruchami.

Trzymałam się kurczowo pleców ojca, żeby mnie nie zgubił, nie splukał z siebie jak jakiś chwast.

A potem, kiedy już leżeliśmy na brzegu, jak dwa zmokłe psy, nie mając siły poruszyć ani ręką, ani nogą, ojciec zapytał nagle.

– Słyszałaś je?

– Co?

– Dzwony oczywiście. Zatopione dzwony...

– Nie wiem. Chyba je słyszałam...

– A ja słyszałem. Słyszałem je całkiem wyraźnie – powiedział ojciec bardzo wolno. – Były tuż pod nami... Całkiem blisko.

I znowu leżeliśmy bez słowa, a słońce ciepłymi jęzorami lizało nasze zziębnięte ciała.

– Nie żał ci, że nie poszliśmy na dno żeby ich poszukać?

– Chyba nie... – odpowiedziałam z wahaniem.

– A mi, chyba troszkę żał... – powiedział ojciec w zamyśleniu – bo wiem, że już ich nigdy nie zobaczę. Nie odważę się.

Biedny tatuś – pomyślałam ze współczuciem – Biedny tatuś.

Ale tak naprawdę to byłam zadowolona i szczęśliwa, że już leżę sobie jak foka w ciepłym wygrzanym piasku, w pełnych promieniach słońca.

A moje siostry? Nawet nic nie zauważyły. Bawiły się w wodzie, przy brzegu, jak to dzieci z dziećmi.

Dom

Stał w głębi ogrodu zawsze pełnego kwiatów. Wiosną tonął w bieli kwitnących drzew owocowych, latem otaczały go kolorowe klomby i zielone kobierce trawników.

Jednak jesień barwiła ogród najszczodrzej. Może to nie była jeszcze jesień, lecz schyłek lata. Myślę o czasie kwitnących georginii, lub jak mówił ojciec, dali. Były we wszystkich możliwych kolorach i odcieniach; szerokolistne i rurkowane, niskie i wysokie, małe i ogromne jak słońca. Obok nich astry strzępiaste i nigdy potem nie spotkane serduszka. Były też lilie i dzwonki, petunie i niezapomniane błękitne zapalki.

Od frontu ogród był wyłącznie kwiatowy, natomiast z tyłu, za domem i podwórkiem, maleńki warzywnik uprawiał mieszkający na poddaszu pan Ignacy, do którego obowiązków należało utrzymywanie w czystości ogrodowych alejek. Ogrodem kwiatowym zajmował się wyłącznie ojciec.

Kochał kwiaty jak nikt na świecie. Sam je pielęgnował, ciął i układał w wazonach. Kiedyś, kiedy bardzo chorował, położył się wśród swoich dali i powiedział:

- Chciałbym umrzeć wśród kwiatów. Tutaj zasnąłbym szczęśliwy.

Lecz mimo, tak wielkiej miłości do kwiatów, na czas okupacji sam zamienił ten swój ogród w warzywnik.

Dom, który służył dotąd tylko naszej rodzinie, stał się nagle azylem dla wielu zagrożonych wywozem rodzin.

Matka buntowała się trochę przeciw ciągłemu zacieśnianiu domu, kiedy co rusz zjawiała się pod naszym dachem nowa, obca rodzina.

- Trzeba być społecznikiem - uspokajał ją ojciec - dzisiaj wszyscy są w potrzebie. Trzeba ten czas przetrwać, on nie potrwa długo.

Wierzyliśmy mu.

Wierzyliśmy wszyscy, że wojna szybko się skończy i będziemy znów wolni. Ale teraz dokoła działo się bardzo dużo złego.

Jednak nasz dom ukryty w głębi ogrodu zdawał się unikać wszelkich okrucieństw. Przyjmował ze spokojem pod swój opiekuńczy dach tyle rodzin, ile tylko zdołał pomieścić.

Teraz mogłam wędrować po domu, jak po mieście pełnym ludzi i wcierać tu i tam swój zadarty nos, w sprawy tych, którzy napływali co rusz do naszego domu.

„Jajczarz” - przybył chyba pierwszy, albo równocześnie z rodziną Skibów, bo zajął kuchnię przeznaczoną dla nich. Tamci nie buntowali się. Zamieszkali spokojnie w jednym pokoju z kąciem kuchennym. Byli młodym jeszcze małżeństwem, więc każdy kąt był dla nich dobry. Zwłaszcza teraz.

Wkrótce zjawiała się nowa rodzina. Była to wielodzietna, ku naszej uciechy, rodzina Kozaków. Każda z moich trzech siostr znalazła swoją rówieśnicę, ja też. Im jednak nie było łatwo. Musieli się pomieścić w sześć osób w jednym pokoju. Dla złagodzenia trudnej sytuacji, urządzono im kuchenkę w kącie dużego holu.

Nareszcie nasz dom zaczął zapełniać się dziećmi. Również pani Skibowa oczekiwała pierwszych swoich dzieci.

Nie nadążałam za ciągle zmieniającą się sytuacją. Tu ojciec przyjął naszego nauczyciela, pana Latosińskiego, który musiał opuścić szkołę, tam dystygowanego pana Mizerskiego, zarządcę majątku Cieszkowskich - starszego pana z bródką, wraz z rodziną, stylowymi, ciężkimi meblami i jakże pięknymi obrazami.

Gdy do jadalnego wprowadził się nauczyciel, nasze ciężkie dębowe meble powędrowały do holu.

Nie były tam jednak zbyt długo, bo szybko zgłosił się po nie niemiecki sołtys - przedwojenny Niemiec, który z chytrym uśmieszkiem oświadczył rodzicom, że lepiej gdy meble będą w dobrych rękach. A potem zostawił dziesięć marek jakby je kupił.

Ale jeszcze nim je wywiózł z domu, pani Skibowa, wążła i blada, powiła bliźnięta.

Mąż zapomniał o wojnie i z niepohamowaną radością przyjął swych pierworodnych. Dzieci okazały się jednak słabe i nim mogłam zobaczyć bliźnięta, jedno umarło cichutko nie oglądając się na ten świat. Nie mogłam się dopytać co z nim zrobiono. Wreszcie mama, w tajemnicy przed innymi dziećmi zaprowadziła mnie do holu, gdzie otworzyła dużą, czarną dębową szufladę rzeźbioną w liście i owoce i pokazała mi maleńką, woskową laleczkę zawiniętą w białe gazy, która nie zdążyła być krzyczącym chłopczykiem.

Nie mogłam uwierzyć, że ta żółta, woskowa lalka miała być prawdziwym człowiekiem.

Nim chytry sołtys przyszedł zabrać kredens, do

czarnej szuflady zawędrowała druga woskowa lalczka, na której maleńkich usteczkach zasychały krople matczyne mleka. Pan Skiba sam zrobił dla nich małe białe pudełeczka i wywiózł, nie mówiąc nam dokąd.

Pani Skibowa chodziła cicha, uśmiechała się ze smutkiem, aż nowa nadzieja rozświetliła jej smutną twarz. Ale i to dziecko powędrowało drogą poprzednich, nie przynosząc rodzicom upragnionej radości.

Tymczasem dom wypełniał się wciąż nowymi dziećmi. Jakby na przekór złym czasom i panującej wszechwładnie śmierci.

U Kozaków było ich czworo, aż tu nagle znalazło się piąte. Było dosłownie, tak. Znalazło się.

Pani Kozakowa nie chciała go zrazu przyjąć, chociaż podrzucono je właśnie pod jej drzwi.

Wiedziała, że jest dzieckiem jej najstarszej córki, która pracowała i mieszkała u niemieckiego gospodarza w sąsiedniej wsi. Młoda dziewczyna miała je z równie młodym ślicznym chłopcem, z którym pracowała. Nie mogli się jednak pobrać, ze względu na wiek.

Daleko było im do wieku*, określonego przez Niemców, w którym było wolno zawierać związki małżeńskie Polakom.

Kiedy przywieziono matce młodą położnicę wraz z jej dzieckiem, ta z trzaskiem zamknęła przed nimi drzwi, wyklinając, według starego obyczaju, wyrodną.

Co mogła jednak zrobić, kiedy następnego dnia znalazła znowu zawiniątko na progu, u swych drzwi. Przygarnęła (choć z buntem) maleństwo, zdając je na młodsze córki, dziewięcio- i dziesięcioletnie dziewczynki, które wykarmiły oseska butelką, bo babka biegła na cały dzień do pracy w lesie.

Wkrótce rozkwiliło się również mieszkanie strychove. Przyciągnęła do rodziców starsza córka Helena z dwojgiem dzieci, a młodsza też nieoczekiwanie urodziła swoje. Poszłam z mamą odwiedzić pannę Zosię i jej dzieciątko i nie mogłam się nadziwić, dlaczego młoda matka płacze. Okazało się, że i w tym stadle były komplikacje małżeńskie.

Najpóźniej zjawił się w naszym domu Janek. Dom był już wypchany do ostatecznych granic. Potrzeba było jednak tak pilna, że zorganizowano dla nich kącik za parawanem we wspólnym holu, i maleńki pokój po „Jajczarzu”, gdzie Jaś zamieszkał ze swymi dwoma dziadkami i zastępującą mu matkę, śliczną, delikatną panią „Muszką”. „Muszka” była kiedyś śpiewaczką, o której mówiono „słoń, który połknął słowika”, bo miała zbyt grube nóżki.

Jaś był tu pierwszym chłopcem, rówieśnikiem moich starszych sióstr i szybko wkradł się w nasze łaski, tym bardziej, że był chłopcem grzecznym i układnym, który chętnie bawił się z nami – dziewczynkami. Jego dziadek, do którego zwracano się „Panie Dziedzicu”, bo tak sobie życzył, trzymał chłopca krótko, lecz

on potrafił sobie cugle przedłużyć, jeśli chciał. A chciał nie raz. Jednak potrafił bawić się z nami dziewczynkami we wszystkie podwórkowe gry i zabawy.

A nasze podwórko, było podwórkiem szczególnym. Przede wszystkim było siedliskiem wielkiej gromady dzieci. Chyba piętnaścioro. Spróbuję je zliczyć: Hala, Milka, Wanda, Stefcia, Adela, Truda, Mieciu, Tereska, Ula, Janek, Bożenka, Maryś, Krysia i Zbinu i wciąż nowe oseski.

Pan Ignacy grywał często na podwórku na swej harmonii pamiętającej Willusia, tak, jak jego wielkie cybuchy i ruchome szopki. Potem chwycił za harmonię jego ledwie chodzący wnuk Maryś, a i my, kiedy ojciec kupił dwie harmonie – Hessa i Hohnera, szybko nabrałyśmy w tym wprawę.

Próbowaliśmy też śpiewać polskie pieśni patriotyczne, ale zwykle przeszkadzała nam w tym mała ciekawska Kasia od volksdeutschów z sąsiedztwa, obecnie nazywana szumnie Katrin. Częściej bawiliśmy się więc w „liska”, czy też „mam chusteczkę, mam jedwabną...” trzymając się wielkim kręgiem, ciasno za ręce.

Aż nagle.

Krąg został gwałtownie zerwany. Zaczęły się wywozy do G.G. (Generalnej Gubernii) i wysyłki dorosłych i dzieci na roboty do Niemiec. Pierwszy wyjechał do Niemiec Jasiu.

Na dzieci z podwórka padł wielkooki strach. Rozpierzchły się cicho i szybko w obawie przed wywozem do Reichu.

* Obowiązywało niemieckie prawo dla Polaków. 25 lat dla kobiety i 28 lat dla mężczyzny.